

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 239 (4489) СУБОТА, 13 ГРУДНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

До держбюджету-2008 внесено зміни

Ранкове засідання 12 грудня

Після оголошення депутатських запитів парламентарії ухвалили зміни до Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України». За основу законопроект підтримали 262 народні депутати, загалом — 266 (Партія регіонів — 1, БЮТ — 153, «НУ—НС» — 66, КПУ — 26, Блок Литвина — 20).

Закликаючи колег внести до порядку денного й розглянути вищезазначений документ, Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що йдеться насамперед про забезпечення Пенсійного фонду, «щоб люди 2 січня отримали пенсію».

СТОР. 2

Ціна питання

На поставлені запитання Президент України відповідатиме 16 грудня

Українці хочуть знати, скільки потрібно заплатити Президентові, щоб він разом із депутатами та чиновниками назавжди покинув країну. За три доби питання такого змісту набрало близько 50 тисяч голосів підтримки в ході підготовки Інтернет-чату із главою держави Віктором Ющенком. Запитання для онлайн-конференції Президента на тему «Підсумки року й погляд у майбутнє» збирають три українські сайти: «Українська правда», ЛІГА та Кореспондент. net. Користувачів також цікавить, чому для поїздок Президента нещодавно придбали новенький «Аеробус» за 60 мільйонів доларів, а не харківський АН за 12 мільйонів доларів. Непоганий рейтинг має й запитання про те, коли ж, нарешті, держкордон України почнуть патрулювати бойові бджоли.

14 грудня — День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС

«Поверніть мені здоров'я – і я сам себе прогодую»

Фото з архіву «Голосу України».

1986 рік. Поблизу четвертого реактора. Йде відлік хвилин перебування поза бронетранспортером.

Європейська комісія має намір виділити 1,7 млн. євро на реалізацію проектів розвитку забруднених після аварії на Чорнобильській АЕС територій. Про це «Голосу України» розповів Девід Стулік, прес-секретар представництва Європейської комісії в Україні. І додав, що кошти будуть розподілені між двома проектами. Перший, вартістю 500 тис. євро, має забезпечити соціально-економічний розвиток постраждалих від аварії районів Рівненської області. Ще 1,2 млн. євро планується виділити на розробку стратегічних програм розвитку прилеглих до зон відчуження ЧАЕС територій.

Завтра в Україні відзначатимуть День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Напередодні у кількох профільних міністерствах було проведено «урочисті зустрічі» із традиційними привітаннями та врученням відомчих і державних нагород ліквідаторам Чорнобильської аварії. Відбулося і кілька пам'ятних зустрічей ветеранів—учасників ліквідації. І майже 30 родин чорнобильців отримали ордери на квартири від столичної влади.

СТОР. 6

ПОДІЇ

Луганські профспілки готуються до мітингу-протесту

Приводом стала відсутність скоординованих дій Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів в умовах фінансово-економічної кризи в державі. Бездіяльність керівників країни в сукупності з безвідповідальністю деяких роботодавців, заявляють профспілки, важким тягарем лягає на плечі трудящих, членів їхніх сімей, а також ветеранів праці та молоді. Протест, в якому візьмуть участь, на думку керівників профспілок, декілька тисяч жителів міста та області, заплановано провести 17 грудня в центрі Луганська.

Алла АНТІПОВА.

Голову суду Зварича звільнено

Учора Рада суддів України звільнила з посади голову Львівського апеляційного адміністративного суду Ігоря Зварича у зв'язку з його невідповідністю займаній посаді.

Розглядаючи це питання, члени Ради суддів України наголошували на тому, що Ігор Зварич своєю негідною поведінкою під час проведення прес-конференції у Львові з приводу виявлення правоохоронними органами великих сум грошей за місцем його роботи та проживання не лише зганьбив себе як суддю, а й заплямував усю суддівську спільноту України.

ПРО РОЗВИТОК ПОДІЙ ЧИТАЙТЕ НА 5-Й СТОР.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ ПЕРЕДПЛАТИ — 20 ГРУДНЯ!

Передплату на газети за бюджетні кошти вже можна робити

Кабінет Міністрів України 10 грудня цього року вніс зміни до постанови уряду, які дозволяють здійснювати передплату на періодичні друковані видання за бюджетні кошти. Редакція газети вирішила надрукувати підпункт 6 пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 26.11.2008 № 1036 «Деякі питання організації бюджетного процесу» в редакції постанови КМУ від 10.12.2008 р. № 1065:

«4. Розпорядникам коштів державного бюджету:

6) з метою недопущення зростання дебіторської заборгованості здійснювати до 1 квітня 2009 р. розрахунки виключно за фактично поставлені товари, виконані роботи і надані послуги, крім передплати періодичних друкованих видань, а також випадків, визначених окремими рішеннями Кабінету Міністрів України».

НАМ ПИШУТЬ

Якби я була депутатом...

...то запропонувала б безвізовий в'їзд українцям, котрі живуть за кордоном і приїжджають провідати батьків і рідних.

Галина П.

Латвія.

КОРОТКО

❒ «Авіакор» побудує для Якутії 6 регіональних літаків Ан-140-100.

❒ В Луганську відбувся марш ліквідаторів наслідків Чорнобильської аварії.

❒ У Києві відкрито новий кінотеатр мережі «Одеса-кіно».

❒ Прикордонники Луцького прикордонного загону виявили та затримали злочинця, який розшукується правоохоронними органами Німеччини, а в Скадовську затримали зловмисника, який зруйнував стелу героїв Великої Вітчизняної війни та праці.

❒ У Сумській області видано унікальну книгу «Зруйновані храми Сумщини».

(За повідомленнями Укрінформу).

ВІТАННЯ

Суддям і працівникам судових органів

Щиро вітаю служителів Феміди з професійним святом — Днем працівників суду.

Свято працівників органів правосуддя — це свято тих, чиє покликання полягає у самовідданому служінні закону, наполегливій праці з практичного втілення в життя принципу верховенства права, надійному захисті прав і свобод людини та послідовній реалізації їх у судовій практиці.

Вітчизняна судова система, що формується в лоні континентального європейського права, спрямована на дальший розвиток демократичних перетворень, зміцнення судової влади та підвищення її авторитету, забезпечення якнайповнішої реалізації конституційних гарантій громадян України. Нині вона, без перебільшення, є одним з найголовніших чинників стабільності та дієвим засобом творення громадянського суспільства. Відтак, нагальною вимогою, продиктованою повсякденними реаліями життя, постає потреба ефективної судової влади та надійної системи правосуддя.

Сьогодні перед українською судовою системою як ніколи загострено актуалізується питання взірцевого дотримання законів, дієвого захисту правових і моральних засад. Переконаний, що правосуддя може здійснюватися лише в умовах стабільного законодавства щодо судів і статусу суддів. Саме тому Верховна Рада України і надалі сприятиме вирішенню питань подальшого розвитку й удосконалення судоустрою, законодавчому, фінансовому і кадровому забезпеченню судової діяльності.

Бажаю всім суддям, працівникам апарату судів та Державної судової адміністрації міцного здоров'я, щастя, сімейної злагоди, добробуту та нових професійних успіхів і досягнень у вашій праці на благо народу та держави.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

В ім'я верховенства права

Високоповажне суддівство, шановні пані і панове!

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем працівників суду!

З кожним роком дедалі помітнішою стає тенденція до зростання ролі і значення судів у забезпеченні захисту прав і свобод людини, в утвердженні принципу верховенства права, розвитку і зміцненні України як демократичної правової держави.

Проблеми, що виникли на етапі переходу України від радянської тоталітарної системи до європейської демократичної, позначилися і на рівні довіри суспільства до судів.

Суспільний запит вимагає невідкладного переходу до наступного етапу судової реформи, що дасть змогу поліпшити не тільки процес відправлення правосуддя, а й саму систему вітчизняного судочинства загалом. Важливо насамперед змінити систему доступу до професії судді і порядок призначення суддів на адміністративні посади. Необхідно посилити відповідальність суддів, удосконалити систему судового устрою і правил судочинства.

Закликаю вас активно включатися в цей процес, кожним своїм рішенням неухильно стверджувати незалежність, безсторонність і справедливість суду, постійно підвищувати свій фаховий рівень.

Впевнений, що суддівський корпус, всі працівники судів України і надалі сприятимуть формуванню нових прозорих відносин в державі на основі безумовного дотримання принципу верховенства права.

Бажаю вам та вашим сім'ям добробуту, здоров'я та впевненості у майбутньому!

З повагою, міністр юстиції України Микола ОНІЩУК.

Постійний діалог сприятиме стабілізації

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у п'ятницю провів зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Казахстан в Україні та Республіці Молдова Амангельди Жумабаєвим.

Під час зустрічі Посол привітав В. Литвина з обранням на посаду Голови Верховної Ради України і передав вітання від керівництва парламенту Республіки Казахстан.

А. Жумабаєв висловив сподівання, що обрання В. Литвина керівником українського парламенту надасть нового імпульсу розвиткові міжпарламентської складової двосторонніх відносин.

У цьому контексті Посол висловився за активізацію роботи відповідних груп дружби у парламентах обох держав, зазначивши, що, на жаль, останнім часом їх діяльність було призупинено.

Зі свого боку, В. Литвин підтримав необхідність поновлення діалогу на міжпарламентському рівні, оскільки, за його словами, через «різні політичні обставини» він втратив свою інтенсивність. Голова Верховної Ради України запросив парламентаріїв Казахстану відвідати український парламент з робочим візитом.

Голова Верховної Ради України наголосив, що міжпарламентське співробітництво набуває особливого значення з огляду на проблеми, що існують в економічній сфері обох держав на тлі економічної кризи.

При цьому Посол зазначив, що Україна є одним з основних торговельних партнерів Казахстану.

Під час зустрічі сторони наголосили на важливості обміну досвідом виходу з фінансово-економічної кризи на законодавчому рівні. «Казахстан випереджає Україну в деяких питаннях боротьби з кризою», — зауважив В. Литвин. У свою чергу А. Жумабаєв висловив побажання ознайомитися з відповідним досвідом українських парламентаріїв.

Торкаючись внутрішньополітичної ситуації в Україні, В. Литвин заявив про необхідність проведення постійного діалогу на всіх рівнях влади задля мінімізації наслідків фінансово-економічної кризи. Серед основних завдань Верховної Ради України на найближчий час він визначив ухвалення державного бюджету на 2009 рік.

Прес-служба Верховної Ради України.

До держбюджету-2008 внесено зміни

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Презентуючи зміни до бюджету, заступник міністра фінансів Анатолій Мярковський запевнив, що дохідну частину бюджету буде виконано на 100 відсотків, а законопроект повністю збалансований. Так, передбачається спрямувати до стабілізаційного фонду близько 3 мільярдів гривень за рахунок цільового розміщення державних цінних паперів; на 5,2 мільярда гривень збільшити видатки держбюджету для фінансування дефіциту Пенсійного фонду і на 1,4 мільярда гривень — обсяг дотацій Пенсійному фонду для підвищення мінімального розміру пенсій шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників. Крім того, запропоновано підтримати компанію «Нафтогаз України» збільшенням трансферту на 3,2 мільярда гривень (за рахунок коштів спеціального фонду відповідно до фінансового плану, який затвердив уряд на 2008 рік); спрямувати мільярд гривень до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (за рахунок надпланових надходжень від перевищення валових доходів над витратами НБУ); зменшити план надходження коштів від приватизації державного майна до 8 мільярдів. Серед джерел доходів, наголосив доповідач, — перевищення надходжень від податку з товарів, завезених на територію України, на 6 мільярдів гривень.

Заступника міністра фінансів підтримали голова Комітету з питань бюджету Микола Деркач, народні депутати з БЮТ, Блоку Литвина, «НУ—НС» та КПУ. Щоправда, М. Деркач наголосив, що низка норм потребує корегування, зокрема, уточнення граничного розміру дефіциту державного бюджету з урахуванням коштів від цільового розміщення цінних паперів. А Адам Мартинюк засумнівався, що документ враховує всі комплексні проблеми: «Це зовсім не ті зміни, на які ми очікували». І застеріг, що уряд отримає «ручний» доступ до казначейського рахунку.

«Це вкрай нагальний законопроект, і свідчить про те, що уряд максимально вживає заходів для стабілізації соціально-економічної ситуації в країні», — зазначив Олег Ляшко (БЮТ).

Олег Зарубінський (Блок Литвина) наголосив, що це не комплексний законопроект, але його треба підтримати.

Однак регіонали розкритикували зміни до бюджету, звинуватвиши Кабінет Міністрів у прикриванні власних корупції та прорахунків. Народний депутат Анатолій Кінах наголосив: «популістський» законопроект потребує суттєвого доопрацювання «як у контексті недопущення умов розвитку економіки, так і в наявності джерел фінансування». У документі, на його переконання, немає відповіді, як наповнюватиметься стабілізаційний і Фонд гарантування вкладів. «Нині Україна — єдина держава в Європі на пострадянському просторі, яка не має системної антикризової програми як єдиного спільного результату дій уряду, Нацбанку і відповідальної частини парламенту», — зазначив він. До того ж у цьому законопроекті, за його словами, в черговий раз спостерігається спроба вирішувати питання за рахунок погіршення умов реального сектору економіки. Не можна допустити і «проїдання» таких стратегічних підприємств, як «Турбоатом», «Укртелеком», Одеський припортовий, переконаний Анатолій Кінах.

Олександра СЕРВЕЦЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 21 січня 2008 року № 43

Відповідно до частини четвертої статті 107 Конституції України **постановляю:**

На часткову зміну Указу Президента України від 21 січня 2008 року № 43 «Про склад Ради національної безпеки і оборони України» (зі змінами, внесеними Указами від 4 вересня 2008 року № 810 та від 21 листопада 2008 року № 1060) ввести до складу Ради національної безпеки і оборони України ЛИТВИНА Володимира Михайловича — Голову Верховної Ради України (за згодою).

Президент України Віктор ЮЩЕНКО.

12 грудня 2008 року,
№ 1157/2008.

Будівництво житла стане дешевшим

Вечірнє засідання 11 грудня

Вечірнє засідання розпочалося із розгляду проекту змін до Закону України «Про державне оборонне замовлення». За словами доповідача, першого заступника міністра економіки Сергія Романюка, ухвалення цього законопроекту сприятиме вдосконаленню нормативно-правової бази у сфері державного оборонного замовлення, адаптації механізмів формування оборонного замовлення до вимог Бюджетного, Господарського та Цивільного кодексів, а також підвищенню ефективності матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил та інших військовий формувань України. Співдоповідач, голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко зазначив, що члени комітету одностайно підтримали цю ініціативу уряду.

Затим народні депутати розглянули два законопроекти (урядовий та депутатський) про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва. Доповідаючи урядовий законопроект, міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда зазначив, що від проекту, внесеного народними депутатами, він відрізняється лише відсутністю норм, котрі вилучені за наполяганням Міністерства фінансів, а також тим, на кого цей документ поширюється. А загалом зміст цих законопроектів збігається на 97 відсотків. Цим документом вносяться зміни до Кодексу про адмінпорушення, які передбачають накладання штрафу від 20 до 100 неоподатковуваних мінімумів на посадовців, які затримують видання забудовникам технічних умов, та низку змін до Земельного і Господарського кодексів, законів про електроенергетику та про трубопровідний транспорт, які передбачають відшкодування інвестору чи забудовнику витрат на будівництво чи реконструкцію об'єктів інженерних мереж газопостачання чи електропостачання. Окрім того, певні норми законопроекту передбачають надання державної допомоги громадянам, які мають право на отримання житла за державні кошти та здешевлення будівництва. Після обговорення 233 народні депутати підтримали в першому читанні урядовий законопроект.

Наступний, ухвалений в першому читанні законопроект, передбачає внесення змін до деяких законів України з метою поліпшення стану платіжного балансу України у зв'язку зі світовою фінансовою кризою. За словами доповідача, голови Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Сергія Терьохіна, аналіз основних макроекономічних показників імпорту в Україну за десять місяців цього року, порівняно з відповідним періодом минулого року, свідчить про значне зростання імпорту товарів та послуг, а саме, на 24,6 мільярда доларів США у грошовому вимірі, чи на 51 відсоток. Причиною є такі чинники: несприятлива світова цінова кон'юнктура на традиційні товари українського експорту, зменшення ставок ввізного мита внаслідок вступу України до СОТ, висока вартість позикових ресурсів та надмірне зростання валютного курсу, значна енергозатратність та низький рівень продуктивності праці, що сукупно обмежує використання переваг України в міжнародному ринку розподілу праці. Як наслідок, за десять місяців цього року від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі України становить 13,7 мільярда доларів. Оскільки такі тенденції є загрозою платіжному балансу держави, законопроектом пропонується запровадити додаткові заходи з тимчасового обмеження імпорту деяких товарів.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Запропоновано підтримати компанію «Нафтогаз України» збільшенням трансферту на 3,2 мільярда гривень (за рахунок коштів спеціального фонду)

Володимир Шаповал: «Визначення дати проведення виборів Президента України — виключна прерогатива Верховної Ради»

Голова Центральної виборчої комісії Володимир Шаповал у зв'язку з розповсюдженням низкою ЗМІ версії заступника голови ЦВК А. Магери щодо можливої дати проведення виборів Президента України зазначає, що жоден член ЦВК включно з головою комісії не уповноважений давати оцінки, які можуть трактуватись як позиція Центральної виборчої комісії. Це випливає з того, що комісія є колегіальним органом і діє на основі Конституції та законів. Водночас В. Шаповал нагадує, що Центральна виборча комісія не уповноважена офіційно тлумачити Конституцію України і закони.

Основний Закон прямо визначає, що повноваження призначати вибори Президента України у передбачені Конституцією строки належить Верховній Раді України. Тож тільки цей орган вирішуватиме зазначене питання. Парламент прийме постанову щодо дати відповідних виборів, і таку постанову Центральна виборча комісія буде виконувати, як їй і належить.

Тож будь-які заяви державних службовців у цьому сенсі, на думку Володимира Шаповала, є некоректними політично. До того ж вони можуть бути юридично неточними і таким чином вводити в оману громадськість. Голова Центрвиборчкому наголошує, що члени комісії мають право пропонувати коментарі за змістом законодавства, але не як посадові особи, оскільки не наділені такими повноваженнями, а лише як приватні персони. При цьому, на його переконання, вони повинні самообмежуватися, враховуючи свій статус.

Отож Володимир Шаповал закликає всіх представників засобів масової інформації сприймати, а отже й подавати подібні заяви, коментарі, формулювання тощо як особисту думку відповідних громадян України, котрі беруть на себе сміливість зацікавити громадськість. Офіційні позиції та рішення Центральної виборчої комісії оприлюднюються у визначений законодавством спосіб у вигляді постанов чи інших документів.

Відділ взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.

Завершується формування Державного реєстру виборців

Під час учорашнього засідання Центральна виборча комісія затвердила порядок первинного формування бази даних Державного реєстру виборців. За словами заступника голови ЦВК Жанни Усенко-Чорної, в питанні підготовки автоматизованої системи Державного реєстру виборців комісія вийшла на фінішну пряму. «Телекомунікаційну мережу сформовано і вона працює в тестовому режимі», — сказала вона. Окрім того, заступник голови ЦВК повідомила, що найближчим часом буде розпочато роботу з наповнення автоматизованої системи реєстру виборців, зокрема, туди буде перенесено дані загальних списків виборців, що їх було сформовано в лютому 2006 року. Після цього Державний реєстр виборців уточнюватиметься. Під час цієї роботи кожен громадянин зможе перевірити правильність даних про себе. Ж. Усенко-Чорна вважає, що розробку реєстру буде завершено за півроку.

Заступник голови ЦВК Андрій Магера та голова ЦВК Володимир Шаповал.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Керівники рад радяться, як далі жити

Адміністративно-територіальна реформа, особливості формування місцевих бюджетів і міжбюджетних відносин на 2009 рік та інші питання життєдіяльності рад були в центрі обговорення на нараді представників асоціацій місцевих та регіональних влад України в Чернігові.

В її роботі взяли участь голови обласних рад Анатолій Близнюк (Донецької), Юрій Вілкул (Дніпропетровської), Микола Сухомлин (Кіровоградської), Мирослав Сеник (Львівської), Наталія Романова (Чернігівської), Тетяна Демченко (Миколаївської), Микола Скорик (Одеської) та представники інших обласних рад. За підсумками обговорення було вирішено виробити спільну резолюцію, пропозиції до якої внесуть усі ради. Під час наради своїми думками про порушені проблеми також поділилися заступник міністра регіонального розвитку та будівництва України В'ячеслав Негода, керівник відділу управління у зв'язках з місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування апарату Верховної Ради України Віктор Олійниченко, голова Чернігівської обласної державної адміністрації Володимир Хоменко.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

До виборців — через Інтернет

Першим серед 120 депутатів Тернопільської обласної ради свою Інтернет-сторінку створив наймолодший із них — 25-річний Володимир Бойко.

Особистий сайт він розглядає передусім як ще одну можливість звіту перед виборцями. Сторінка ця — проста й доступна, містить необхідну інформацію і про самого депутата, і про його роботу. Також тут є бланк заяви-звернення до депутата. Прикладом В. Бойка та його допомогою уже скористався колега по депутатському корпусу Віктор Шепета, котрий також створив свою Інтернет-сторінку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ

Регіонали дають владі 100 днів для наведення ладу, інакше обіцяють вивести людей на вулиці

Вибори Голови Верховної Ради — це, безумовно, позитив, який дає можливість розпочати роботу парламенту. Про це заявив лідер Партії регіонів Віктор Янукович на засіданні опозиційного уряду. Він запевнив, що фракція Партії регіонів братиме участь у розгляді в парламенті всіх важливих питань, пов'язаних із подоланням економічної та соціальної кризи. Однак регіонали наполягають на тому, щоб фракції було віддано керівництво бюджетним комітетом ВР. За словами В. Януковича, фракція наполягатиме на внесенні цього питання до порядку денного парламенту і пропонуватиме на посаду голови бюджетного комітету Миколу Азарова.

Партія регіонів, повідомив її лідер, також наполягатиме на скороченні в 10 разів видатків на утримання секретаріату Президента, Кабінету Міністрів, Верховної Ради, всіх міністерств та державних установ у регіонах, щоб спрямувати зекономлені кошти на своєчасну виплату зарплат, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. «Ми визначили владі термін для наведення ладу в 100 днів, і тоді ми піднімемо всю країну, — сказав В. Янукович. — Якщо влада не буде виконувати наші вимоги, ми запросимо в Київ людей, щоб вони разом із нами вимагали від влади конкретних дій».

Віктор Янукович також висловив думку, що зараз у Верховній Раді немає більшості, адже за обрання Голови ВР проголосувала також фракція КПУ, але комуністи оголосили, що перебувають в опозиції. Тож надалі навряд чи голосуватимуть так, як коаліція. «Це означає, що немає коаліції, і Верховна Рада знову не буде працювати ефективно», — вважає лідер регіоналів. В. Янукович також наголосив, що для виходу з кризи треба ухвалювати не окремі закони, а цілісну антикризову програму.

Олександра КУЧЕРЯВА.

І корабель поплив

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Треба визнати: народним обранцям вдалося знайти алгоритм своєї роботи. І нині парламент почав працювати над пакетом антикризових законів. Передусім цьому сприяло обрання Головою Верховної Ради Володимира Литвина. Який одразу підкреслив, що своє головне завдання бачить в об'єднанні зусиль народних обранців, згуртуванні парламентаріїв для плідної праці над законопроектами. Водночас Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час розмови з Президентом Віктором Ющенком наголосив, що «без спільної роботи всіх гілок влади українське суспільство спіткають ще більші випробування».

Щоправда, народним обранцям поки що не вдалося створити коаліцію. Триває напрацювання програмних документів і йдуть дискусії щодо кадрових призначень. За чутками, які доходять з кулуарів переговорних процесів, можуть розстатися зі своїми кріслами міністри економіки та транспорту і зв'язку. Кадрові зміни чекають Фонд державного майна та Антимонопольний комітет.

Водночас багатьом оглядачам у вівторок, що минув, впала в око різка критика Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко позиції Президента щодо формування коаліції. А це аж ніяк не сприяє налагодженню конструктивної співпраці між фракціями БЮТ та «Наша Україна —Народна самооборона». Окрім того, у фракції «НУ—НС» критикують запропонований проект програми діяльності коаліції. Мовляв, він не враховує низки дуже важливих для країни рішень. Зокрема, щодо євроатлантичної інтеграції.

У свою чергу, Партія регіонів, як і комуністи, заявила про перехід в опозицію. У четвер на засіданні опозиційного уряду лідер Партії регіонів Віктор Янукович заявив, що регіонали дають владі сто днів, щоб подолати наслідки фінансової кризи. Якщо цього не вдасться зробити, регіонали пригрозили вивести людей на вулиць.

Привертає увагу оглядачів і те, що уряд і досі не подав до парламенту проект державного бюджету на 2009-й рік. Саме тому Президент Віктор Ющенко звернувся до урядовців з вимогою прискорити над ним роботу. Отож можна констатувати: законодавчий корабель таки оминув рифи і поплив. Однак робота буде ефективною лише тоді, коли до неї приєднається і Кабінет Міністрів, а не лише даватиме обіцянки, що все буде добре.

Володимир КОРОЛЮК.

ФОТОФАКТ

Заступник голови Комітету з питань регламенту і депутатської етики, депутат Київської обласної ради Володимир Подрєзок і начальник управління з питань соціально-економічного розвитку Київської обласної ради Володимир Пиріг під час п'ятого пленарного засідання двадцять першої сесії Київської обласної ради V скликання, на якій зокрема розглядалися питання: про внесення змін до рішення Київської облради «Про обласний бюджет Київської області на 2008 рік» та про оголошення нововиявлених територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення Київської області.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Криму створять антикризовий фонд

Про намір створити стабілізаційний фонд автономії, «який дав би можливість не тільки оперативно розв'язувати проблеми, пов'язані з осінньо-зимовим періодом, а й визначитися з можливими негативними наслідками сьогоднішньої кризи», повідомив голова Ради Міністрів Криму Віктор Плакіда. За його словами, кошти стабілізаційного фонду пропонується розподілити по регіонах, спрямувавши їх, зокрема, на фінансування інфраструктурних інвестиційних проектів.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 239 (4489)
СУБОТА, 13 ГРУДНЯ 2008

У Миколаєві відкрилась ювілейна виставка творів народного художника України Миколи БЕРЕЖНОГО

На Тернопільщині спеціальна міжвідомча комісія не виявила порушень закону посадовими особами під час ліквідації наслідків стихії

Мандрівник Олександр Волощук знайшов праправнука Тараса Шевченка на Камчатці!

З чергової екстремальної подорожі повернувся чернігівський мандрівник Олександр Волощук. Як розповів він на прес-конференції, за 161 день мандрувань йому вдалося здолати автостопом, пішки майже 25 тисяч кілометрів, стоптати три пари взуття.

Чернігівець уже кілька років поспіль вирушає у далекі краї, щоби знайти сліди репресованих, переселених земляків, українців-емігрантів в далеких куточках Російської Федерації. Цього разу він побував поблизу Усть-Омчуга в колишньому таборі Бутугичазі, де були уранові копальні, і переночував на одній з його дільниць (особливий лагерний пункт «Сопка»), яка дуже добре збереглася.

— Сюди заганяли етапи засуджених, а назад практично ніхто вже не повертався. Умови там жахливі: чотири місяці тривають морози не менше 50 градусів. Улітку — лише кілька сонячних днів. Я був вражений, побачивши серед табору дитячу гойдалку. Як пізніше дізнався, вона була змайстрована для дітей начальника табору Макеєва. Моторошну картину побачив на кладовищі: могили репресованих, розриті ведмедями... Скрізь на схилах сопки розкидано багато людських кісток.

Потім мандрівник дістався Камчатки і навіть Командорських островів, які за 250 кілометрів від материка. Переночувавши в єдиному на сотню кілометрів острівному селі Нікольському, він зважився на небезпечний триденний 70-кілометровий похід берегом Берингового моря до могили Вітуса Беринга в бухті Командор.

— На 101-й день подорожі, 7 жовтня, я досяг місця поховання знаменитого мореплавця, — розповідав Олександр. — Саме тут у листопаді 1741 року висадився на невідомому досі острові 31 член екіпажу пошкодженого штормом пакетбота «Святий Петро». Під час зимівлі на острові 14 із них померло, в тому числі й командор Вітус Беринг.

Олександра Волощука вразила поведінка звірів бездеревого острова: вони його зовсім не боялися, оскільки раніше не бачили людей. Скрізь чернігівцю щастило на зустрічі з земляками.

— На острові Беринга мною опікувався начальник міліції Олександр Миколайович Орлецький, який родом із Чернівців, — оповідав мандрівник. — Фотохудожник, президент фотоклубу «Камчатка» Володимир Бондаренко сам із Черкащини. Познайомився і з чернігівцем, авіатором Михайлом Климентом, який родом із Носівки. А особливо хвилюючою була зустріч на Камчатці з Андрієм Лисенком, праправнуком Йосипа, молодшого брата Тараса Шевченка. Він — командир роти ДАІ, майор міліції. У 1974 році Андрій народився на Хмельниччині, а потім доля закинула його в Хабаровськ і на Камчатку. Земляк проживає з родиною в Єлізовому. Праправнучці Тараса Шевченка Яні вже виповнилося 4,5 року. Андрій допоміг мені «познайомитися» з лісовою красунею — ведмедицею Машою. Вона вже залягла у барлозі, та ми її виманили смачними гостинцями — варенями креветками.

На Камчатці Олександр Волощук здійснив сходження на Авачинський вулкан, що піднявся над рівнем моря на висоту 2741 метр, а також переночував на березі озера Ікар, розташованому в кратері.

...А наступного літа знову подорож!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: О. Волощук на березі Берингового моря.

Фото з архіву О. ВОЛОЩУКА.

У НОМЕР

КИЇВ

Холодомор

«Київенерго», як і обіцяло, залишило практично половину будинків міста без гарячої води — в зоні обслуговування ТЕЦ-5 і ТЕЦ-6. Це при тому, що батареї у квартирах киян більш як два тижні не тепліші за напівохололий труп. Температура в житлових будинках і установах опустилася до 12—19 градусів тепла. На черзі — відключення електрики.

ТЕЦ-5 забезпечує гаряче водопостачання і опалення 2877 житлових будинків, 122 лікувальних установ, 117 дитсадків, 108 шкіл, 2117 відомств на житлових масивах Харківський, Позняки, Осокорки, Русанівка, Березняки, Теремки.

ТЕЦ-6 забезпечує гаряче водопостачання й опалення 2118 житлових будинків, 62 лікувальних установ, 159 дитсадків, 125 шкіл, 1393 закладів на житлових масивах Троєщина, Лісовий, Воскресенка, Оболонь, Куренівка, Виноградар, Поділ.

Як слабку утіху в компанії обіцяють, що зроблять перерахунок усім споживачам «з урахуванням зниженої температури теплоносія і гарячої води». Чи стане від цього тепліше в лікарнях і поліклініках, дитсадках і школах, квартирах столиці?

Причому саме кияни страждають ні за що! АК «Київенерго» пояснює те, що відбувається, як вимушений захід. І в усьому звинувачує міськдержадміністрацію. «Відключення гарячого водопостачання — вимушений захід для «Київенерго». Через відсутність грошових надходжень від КМДА, компанія у такий спосіб має єдину можливість зберегти мінімальний рівень опалення для киян. Якщо «Київенерго» цього не зробить, вийде з ладу устаткування ТЕЦ, від якого залежить не тільки постачання тепла і гарячої води киянам, а й електроенергії», — заявив технічний директор компанії Юрій Гладишев.

Зараз борг «Київенерго» перед ДК «Газ України» становить 347 мільйонів гривень. В енергокомпанії стверджують, що він з'явився через тривалу відсутність компенсацій з міськбюджету витрат на виробництво і постачання тепла.

Водночас МНС України просить киян бути особливо обережними, користуючись електрообігрівачами, тепловентиляторами й опалювальними печами. Зокрема, пожежно-рятувальна служба Києва заявляє, що наслідки їх інтенсивного використання можуть бути непередбаченими. Масове одночасне використання електроприладів (найчастіше саморобних або низької якості) може призвести до значних електричним перевантажень і, відповідно, до масових пошкоджень електричних мереж. А у разі відключення в будинках світла пожежі траплялися через залишені без нагляду запалені свічки, несправність камінів і печей.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Фатальні 200 гривень

Мешканці села Бугрин Гощанського району Ользі Клюсі не судилося відсвяткувати своє 80-річчя. Фатальними стали 200 гривень, які вона відмовилася позичити своїй 22-річній тезці. Наступного дня пенсіонерку знайшли мертвою. Ольга В., яку раніше вже засуджували за крадіжки, зізналася у скоєному. Розповіла, що спершу била бабцю руками, потім дерев'яною ліниякою, бо та відмовилась позичити гроші. Жила старенька сама. Світла у неї не було, тому рано лягала спати. Чужих до хати не пускала, лише декількох сусідів, які допомагали по господарству. Серед них була й мати підозрюваної. Тому Ользі В. власниця оселі двері відчинила, не вагаючись.

Марина НОНКА.

Бідна більшість

В Україні 70 відсотків населення, за даними Світового банку, живе не більш як на три долари на день і перебуває за межею бідності. Про це заявила на парламентських слуханнях «Про стан дотримання конституційних гарантій трудових прав громадян», що пройшли цього тижня, Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова. За її словами, півтора мільйона найманих робітників отримують заробітну плату нижчу від прожиткового мінімуму. При цьому щодня у країні звільняють сім тисяч осіб.

З нею згодна начальник відділу кадрів компанії «Дорожнє будівництво — Альтком» Анжела Смюлюкова. «Людей, особливо молодь, просто змушують підписувати заяви про звільнення, користуючись їхньою правовою неграмотністю, щоб не платити їм належне. Сьогодні центри зайнятості переповнені», — зазначила вона.

Водночас, за словами А. Смюлюкової, роботодавець нині не захищений законодавчо від недбайливих працівників. Компанії, наприклад, фактично не можуть звільнити співробітника за пияцтво. «Згідно з Трудовим кодексом, ми повинні відправити працівника, що випив, на медичний огляд, але це можливо тільки за його згоди. Якщо він відмовився проходити огляд, то максимум, що ми можемо зробити, так це скласти акт, який навіть у суді не визнають», — пояснила А. Смюлюкова.

Вл. інф.

Безвихідь заганяє в петлю

Троє осіб наклали на себе руки, двох вдалося врятувати — така статистика лише одного тижня на Тернопільщині. Найпоширеніший спосіб суїциду — повішення. Якщо раніше причиною були переважно сімейні негаразди, то тепер на перший план виходять соціальні проблеми. Не останню роль, вважають психологи, відіграє і економічна криза. Посилює депресію також короткий світловий день. Третину самогубств учиняють діти або інші родичі заробітчан: у найважчу хвилину поряд немає рідної людини.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

У центрі Донецька підірвали авто бізнесмена

Сталося це у дворі житлового будинку вчора вранці. Як повідомили «Голосу України» у відділі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в області, вибуховий пристрій заклали у... сміттєбаку. Близько 8-ї години 15 хвилин із двору виїжджало авто, яке належить одному з донецьких підприємців. Самого власника серед пасажирів не було, кермував водій. Коли машина пригальмувала на виїзді, пролунав вибух: не виключено, що спрацював дистанційний пристрій. Водій залишився живим і майже неушкодженим, а ось авто — понівечене. Слідству належить з'ясувати, хто влаштував такий «показовий» злочин і чи пов'язаний він із комерційною діяльністю власника автомобіля.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Робочий день переможниці акції «Голос України» — в кожну родину!», досвідченої листоноші 14-го відділення поштового зв'язку Житомира Марії Острогляд (ліворуч) розпочинається, зазвичай, із сортування газет, котрі має рознести передплатникам.

Фото Олексія КАВУНА.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Нехай усі так роблять!

Херсонка Клавдія Гаврильченко стала переможцем розіграшу призів серед передплатників «Голосу України». Їй дістався жакет від швейного підприємства «Красень». Клавдія Олександрівна — наша давня читачка, і до газети її «привчила» листоноша, котра обслуговує стару п'ятиповерхівку, що на проспекті Будівельників в обласному центрі. А приз жінці випадає вже не вперше — декілька років тому, пригадується, ми разом з фотожурналістом Ігорем Альпертом, нині покійним, вручали Клавдії Олександрівні в неї вдома фотоапарат. Цього разу до корпункту Клавдія Гаврильченко завітала разом із донькою Лідією, котра теж є шанувальницею парламентського видання.

— Я вже на весь наступний рік передплатила, — каже призерка, — й відправила квитанцію до редакції. Нехай усі так роблять і виграють!

Алла БРУСИЛОВА.

70 відсотків населення, за даними Світового банку, живе не більш як на три долари на день

«Судді, які повинні нас захищати, беруть гроші мішками...»

З такими словами на одному з транспарантів учасники акції протесту зверталися позавчора до служителів Феміди в будинку Львівського апеляційного адміністративного суду. Вони вимагали посадити за грати його голову Ігоря Зварича, проти якого правоохоронні органи відкрили кримінальну справу за одержання хабарів в особливо великих розмірах. Ініціатором проведення акції протесту виступила Львівська міська організація Української партії разом з Молодіжним націоналістичним конгресом. Протестувальники прийшли до вершителів людських доль із більш ніж конкретними пропозиціями: «Бандитам — в'язниці!», «Ні — корупції!», «Зварича — за грати!».

— Люди, покликані вершити правосуддя, стали злочинцями! Вони зганьбили високе ім'я судді, знехтували суддівською присягою, — заявив під час пікету голова міської організації Української партії Остап Стахів.

Нагадаємо, що ситуацію навколо затримання правоохоронними органами І. Зварича за одержання хабара в особливо великих розмірах уже обговорювали й депутати Верховної Ради. До цього питання вони ще повернуться, як тільки слідство буде мати у своєму розпорядженні докладніші факти й докази. Верховний Суд України, запевнив його голова В. Онопенко, також готовий винести свій вердикт після того, як Генпрокуратура надасть документи щодо арешту І. Зварича. У самій Генпрокуратурі нових даних з цієї резонансної справи ЗМІ поки що не надають. Президент Віктор Ющенко звернувся до Вищої ради юстиції та Ради суддів з проханням дати оцінку та вжити заходів щодо судді Львівського апеляційного суду І. Зварича.

Вл. інф.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

Південна митниця не дає добро хабарникам

У найделікатніший момент — під час розподілу 333 тисяч доларів хабара затримали заступника начальника Південної митниці й заступника начальника відділу боротьби з контрабандою. Цю суму зібрали з підприємців протягом листопада, і її необхідно було розподілити між особами, від яких залежить прискорення розмитнення вантажів. Затримали хабарників під час спільної спецоперації, проведеної співробітниками СБУ і Держмитслужби. Прокуратурою Одеської області порушено кримінальну справу за фактом одержання хабара в особливо великому розмірі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

«Дихання пустелі» у Ташкент привезли з Луганська

За розробку моделей одягу студентки Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля Євгенія Самсонова та Євгенія Меркулова **(на знімку)** отримали високу оцінку на X міжнародному конкурсі молодих дизайнерів та модельєрів «Подіум-2008». Він проходив у Ташкенті, і Україну на ньому представляв студентський Будинок моделей СНУ ім. В. Даля. Женя Самсонова на конкурсах такого рівня не новачок. Вона не раз посідала призові місця, а її тезка Женя Меркулова мала дебют з колекцією одягу «Дихання пустелі». Нагороди луганчанкам вручав відомий модельєр, доктор мистецтвознавства В'ячеслав Зайцев.

Алла АНТІПОВА.

Фото прес-служби СНУ ім. В. Даля.

Німецькі волонтери допомагають бездомним тваринам

П'ятьом інвалідам, в яких немає однієї ноги, посміхнулась доля — вони відправляються до Німеччини в сім'ї, котрі готові їх прийняти. У нові родини поїдуть... собаки. Цю милосердну акцію у Хмельницькому провели представники німецької організації «Безіменна допомога тваринам не знає кордонів». Метою товариства є захист тварин у межах зовнішнього кордону ЄС, створення та підтримка проектів щодо захисту тварин у Польщі та Україні. У Хмельницькому делегація волонтерів побувала у притулку для бездомних тварин «Добро», подарувала йому побутову техніку, предмети догляду за тваринами та корми. Під час зустрічі з представниками міської влади гості запропонували програму співробітництва між хмельницьким та німецьким товариствами, поділились своїм досвідом розв'язання проблеми безпритульних тварин.

Ірина КОЗАК.

Студенти наповнили торбу святого Миколая

Весь минулий тиждень у стінах Тернопільського національного економічного університету тривав ярмарок. Кожного дня — своя тематика: «Солодкий», «Художній», «Іграшковий», «Рукодільний», «Новорічний». В основному продавалися власноруч виготовлені вироби, випічка, іграшки, новорічні атрибути... Усе зроблено з любов'ю й фантазією, тому товар охоче купували не лише студенти, а й викладачі. Та й мета ярмарку благородна. Виручені кошти витратять на подарунки дітям із малозабезпечених родин до дня Святого Миколая. У цьому вузі дбають не лише про те, щоб майбутні економісти, банкіри, менеджери, юристи мали міцні знання, а й закладають фундамент милосердя та благодійництва. Скажімо, студенти організували концерт, а виручені кошти передали на будівництво притулку для сиріт, яке веде благодійна організація «Карітас». Приклад показують старші. З ініціативи ректора університету, доктора економічних наук, професора Сергія Юрія на території вузу збудовано каплицю — виключно на пожертви професорсько-викладацького складу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Пам'ятник героєві фільму «Ліквідація»

На вулиці Єврейській біля входу до Головного управління МВС України в Одеській області відкрито пам'ятник підполковникові міліції Давидові Марковичу Курлянду, біографія якого лягла в основу багатосерійного художнього фільму «Ліквідація». У фільмі роль головного героя — Давида Гоцмана блискуче зіграв Володимир Машков. Автор пам'ятника — заслужений художник України Олександр Токарев зобразив офіцера міліції, який стоїть на сходинці ганку із двома голубами, що воркочуть на його руці та плечі.

— Давид Маркович Курлянд, — розповів «Голосу України» автор скульптури, — був одеситом, і я намагався передати риси одеського характеру — любов до голубів, розстебнутий комір гімнастерки, з якого видно нестатутну тільняшку.

На відкритті пам'ятника був присутній міністр внутрішніх справ Юрій Луценко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

Любов до панд об'єднує китайців з обох берегів Тайванської протоки, тому милих звіряток на ім'я Туан Туан і Юань Юань із центру з розведення панд у місті Яань у провінції Сичуань незабаром переправлять із материкового Китаю в Тайвань.

Фото СІНЬХУА (Укрінформ).

СВІТ КОРОТКО

ШВЕЙЦАРІЯ

Країна приєднується до Шенгенського простору

Відучора всі власники шенгенської візи й громадяни країн — членів угоди можуть безперешкодно перетинати сухопутні кордони Швейцарії. В аеропортах паспортно-візовий контроль буде скасовано лише з 29 березня 2009 року, коли набуде чинності літній розклад авіарейсів. Зазначимо, що Швейцарія стала 25-м членом Шенгенської зони. Традиційно нейтральна, вона буде третьою державою (після Норвегії та Ісландії), яка приєдналася до Шенгенського простору, не будучи членом Євросоюзу. Із країн ЄС до Шенгенської зони не входять Велика Британія, Ірландія, Румунія, Болгарія та Кіпр.

ТАЙВАНЬ

Колишнього звинуватили в корупції

Колишньому президентові країни Чень Шуйбяню, його дружині та 12 колишнім високопоставленим чиновникам висунуто обвинувачення в корупції, відмиванні грошей, розтраті й підробці документів. Чень, котрий програв у березні поточного року президентські вибори, обіймав найвищий пост Тайваню протягом двох чотирирічних термінів. Колишнього лідера Тайваню було взято під варту місяць тому. Сам він не раз заявляв, що це переслідування має політичний характер. Незабаром після арешту Чень Шуйбянь оголосив голодовку.

ГРЕЦІЯ

Сутичкам не завадила навіть погана погода

Молодіжні угруповання вибрали нові цілі для своїх атак. Вони закидали камінням шість поліцейських відділків в Афінах і влаштували напад на загони спецназу, які охороняють в'язницю, де утримуватимуть двох поліцейських, яких обвинувачують в убивстві підлітка. Зупинити безлад у країні поки що не вдається ні чинному прем'єрові, ні лідерові опозиції. Навіть погана погода останніми днями з рвучким вітром і дощем не перешкодила заколотникам. Деякі університети в Афінах і Салоніках утримують антивладні угруповання. Нагадаємо, 11 грудня грецький суд виніс перший вирок призвідникy безладів. Масові заворушення почалися в Греції після того, як 6 грудня в сутичці з поліцією загинув 15-річний анархіст.

ФРАНЦІЯ

Дружина президента подала позов

Паризький суд вирішить, чи можна розміщати на сумках фото оголеної Карли Бруні. Дружина французького президента подала в суд на компанію, яка випустила в продаж сумки з її зображенням в оголеному вигляді. Позов розглянуть 15 грудня. Представники Бруні мають намір вимагати припинення продажів цього виробу й стягнення 125 тисяч євро морального збитку. Скандальний знімок було зроблено 1993 року на піку модельної кар'єри Бруні. Нагадаємо, нещодавно апеляційний суд Парижа дозволив продавати ляльок вуду з обличчям Ніколя Саркозі, вважаючи правомірним таке відтворення образу глави держави як публічної особи.

Співробітники пункту пропуску «Дякове», що в Закарпатті, позбавили транспортних засобів двох тютюнових контрабандистів

Учені Румунії не мають зауважень щодо можливого негативного впливу з боку України на екологічний стан дельти Дунаю

ПРОМИСЛОВІСТЬ

Хвора не безнадійна

Про перші симптоми адаптації економіки до роботи в кризових умовах розповів міністр фінансів Віктор Пинзеник.

Ситуація непроста, каже Віктор Михайлович, нагадуючи про різке падіння виробництва у промисловості у жовтні. Поза тим з огляду на девальвацію гривні в осінні місяці для вітчизняних виробників навіть сприятлива. Адже за здешевлення гривні на 47,3 відсотка і падіння гуртових цін на 10 відсотків стає очевидно, що доходність українських підприємств від експортних операцій зросла на 63 відсотка. Це посилює конкурентоспроможність виробників і на зовнішніх ринках, і на внутрішньому, оскільки імпортні товари подорожчали на 50 відсотків.

З другого боку, на думку Віктора Пинзеника, вже цього місяця економіка відчула перші симптоми адаптації до роботи в умовах кризи споживання. Реальний сектор економіки знижує гуртові ціни. У листопаді — на 6,5 відсотка, за три останні місяці — на 10. Оскільки поточні проблеми потягнули за собою кризу споживання, низькі ціни у промисловості сприяють утриманню обсягів виробництва, скороченню масштабів втрат на виробництві і на споживчому ринку. Це правильна реакція підприємств.

Разом з тим міністр фінансів Віктор Пинзеник свідомий того, що девальвація гривні спричинила появу низки складних проблем з погашенням кредитів. На його переконання, їх можна позбутися, бо ситуація — керована. Оскільки є готовність до компромісного розв'язання проблем, які стоять перед банками і їхніми клієнтами. Такі приклади, за його словами, вже є, а якщо вони стануть тенденцією, то це створить передумови для відновлення кредитування економіки і громадян. До того ж він уже бачить перші ознаки стабілізації валютного курсу.

Бюджетна тема для нього, вочевидь, зараз найболючіша — через падіння виробництва погіршується рівень виконання держбюджету цього року, хоча захищені статті соціального спрямування, запевняє, виконуються на всі сто. Щойно заходить мова про проект загальнодержавного балансу на рік наступний, Віктор Пинзеник починає економити слова. Зрозуміти міністра можна. Він не має сьогодні можливості покривати гіпотетичний дефіцит загальнодержавного балансу за рахунок зовнішніх запозичень або доходів від приватизації, криза перетворила цей проект на макрозадачу з багатьма невідомими — політичними, економічними, соціальними, галузевими та ін. Але він каже те, про що думає більшість присутніх: «Розширення бюджетних видатків може спричинити негативний ефект. Якщо приймати рішення, які погіршують якість держбюджету, то це відчують і люди, і вся економіка». Йому невтямки, чому беруться за податки, якщо є проблема продати товар.

Поза тим, деякі експерти доволі скептично ставляться до розрахунків міністра фінансів. Вони не розуміють, чому за умов цінового обвалу на світових ринках Віктор Пинзеник пропонує цього не враховувати. До того ж статистика пригнічує: обсяги виробництва у промисловості у листопаді скоротилися на безпрецедентні за останні 10 років 28,6 відсотка проти аналогічного періоду минулого року.

Сергій ВЛАД.

14 грудня — День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС

«Поверніть мені здоров'я — і я сам себе прогодую»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Усі, хто до грудня місяця перебував у Чорнобилі, — каже Анатолій Турченко, ліквідатор аварії на ЧАЕС, — ліквідовували ядерну катастрофу. А уже після встановлення саркофагу люди ліквідовували наслідки Чорнобильської катастрофи. Ці категорії потрібно розрізняти.

Так, у травні 1986 року до Чорнобиля потрапив киянин Василь Сергієнко **(на фото)**. Тоді йому було 35 років. Пригадує, коли пройшло повідомлення про аварію, їх відразу зібрали на роботі і сказали, що потрібна група тих, хто піде ліквідовувати аварію. Після Чорнобиля Василю Сергієнку давали інвалідність другої групи. Але, каже чоловік, від цього довелося відмовитися:

— Хотілося працювати, бо ж гроші потрібно було заробляти, сім'ю утримувати.

Але от уже понад чотири роки Василь Сергієнко — інвалід першої групи. Лікарі підтвердили безпосередній зв'язок порушення здоров'я із перебуванням у Чорнобилі. Свій діагноз чоловік попросив не розголошувати. Мовляв, не всі сусіди навіть про це знають. По три дні на тиждень інвалід проводить у лікарні. Щомісяця отримує близько 1400 гривень пенсії.

— На оздоровлення копійки виплачують, на харчування — трохи більше 300 гривень. Як за ці гроші може жити інвалід першої групи, який не працює?

І тут емоції взяли гору: «Я б і працював! Я не лінивий. Мені нічого від держави не потрібно! Просто поверніть мені моє здоров'я — і я сам себе прогодую, і ні в кого і копійки не візьму!». Утім, до кінця життя через своє захворювання Василь Сергієнко прив'язаний до лікарні. Каже, уже не раз звертався до всіляких установ із проханням виділити обіцяну законом машину зараз, бо, мовляв, на тому світі вона йому вже буде непотрібна. Але звідусіль — самі відписки.

— Я живу у Пущі-Водиці. І через день маю їздити у лікарню. Щоб уже о 7 бути на місці, доводиться вставати о пів на п'яту. А потім, скільки разів мене виганяли із тих самих маршруток! Сьогодні — знову не хотіли брати. Сказали, що пільговики уже є. Я підіймаюся у салон, кажу, люди добрі, хто пільговик? Нікого немає. Я знову до водія. Кажу, то де ж совість? Він мене облаяв, але все-таки довіз. Хотілося, щоб нас, чорнобильців, інвалідів не ганяли палками. Ми ж віддали своє здоров'я.

Оце, мабуть, і є приклад для молоді. А багато хто з них уже помер. До сьогоднішнього дня з 10 «напарників» пана Василя дожили тільки п'ятеро. «Мене силоміць на аварію ніхто не тягнув. І не за гроші я туди поїхав. Я вважав це своїм обов'язком. Може, зараз усе було б інакше, якби жив в іншій державі...». Та, сподіваємося, що й наша держава, колись-таки стане «іншою»

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

Згідно із п. 13 ст. 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» інваліди I групи, а також інваліди II групи у разі наявності відповідних медичних показань, позачергово безплатно забезпечуються автомобілем. За умови, якщо інвалід не має в особистому користуванні автомобіля та протягом семи років перед зверненням не купував нового.

Чорнобильські щоденники

вимагають у ліквідаторів-«чорнобильців» чиновники з Пенсійного фонду

— Скажіть, будь ласка, де може нині ліквідатор знайти щоденник виходу на роботу у зоні ЧАЕС? — зі здивуванням перепитує голова Немирівської районної організації «Союз-Чорнобиль» В'ячеслав Печак. —Більше двадцяти років минуло відтоді. Саме такий документ вимагають у Пенсійному фонді Вінницької області у ліквідаторів-«чорнобильців» під час оформлення пенсії. При цьому ще й уточнюють: копія не проходить, потрібен оригінал.

Як пояснив співрозмовник, такі щоденники на руки не видавали. Їх вели у бухгалтерії тих підприємств чи організацій, куди направляли на роботи ліквідаторів. «Коли ми спробували розшукати такі документи, — продовжує В'ячеслав Печак, — то з'ясувалося, що вони повинні зберігатися три роки. Далі підлягали знищенню. Так нам пояснили працівники державного архіву. Хіба у Пенсійному фонді цього не знають? Знущаються з людей, та й годі».

Заступник начальника управління праці та соціального захисту населення у Вінницькій області Віталій Бондар підтвердив факт необхідності надання щоденників роботи в зоні аварії. «Тим, хто не має такого документа, пенсію нараховують по мінімуму, — уточнює співрозмовник. — Те саме стосується тодішніх солдатів. Яку вони мали платню — три чи десять радянських карбованців, не більше? Виходячи з цієї суми, провадять нарахування пенсій».

Голова Вінницької облдержадміністрації Олександр Домбровський, якому про цей факт розповіли учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, доручив начальнику Пенсійного фонду у Вінницькій області Миколі Черненку підготувати листа на адресу Кабміну, Мінпраці і Мінфіну з викладенням факту абсурдних вимог до ліквідаторів аварії.

Хоч як прикро, це не єдина

Жодної квартири не отримали цього року ліквідатори аварії на Вінниччині.

недоречність у ставленні держави до тих, хто рятував нас від чорнобильської біди. Жодної квартири не отримали цього року ліквідатори аварії на Вінниччині.

— Проблема надання житла заплутана центральними органами виконавчої влади, — наголошує Віталій Бондар. — Раніше програму виділення коштів на житло фінансувало Міністерство з питань надзвичайних ситуацій. Згодом її виконання передали Міністерству праці і соціального захисту населення. Тепер знову повернули МНС. Але з Києва доходять чутки, що, можливо, надалі фінансування будуть здійснювати через ще одне відомство — Міністерство будівництва і регіональної політики.

Тим часом на Вінниччині 560 сімей ліквідаторів не перестають сподіватися на отримання житла, як їм обіцяла держава. У більш як 500 сім'ях ліквідаторів уже залишилися без годувальників, вони пішли з життя через хвороби. Їхнім вдовам напередодні Дня вшанування учасників ліквідації аварії з бюджету області виділено 150 тисяч матеріальної допомоги. Ліквідатори видали книгу спогадів про атомне лихо. Вони назвали її «Вінничани під полиновою зорею».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Вересень 1986 року. ЧАЕС. Дозиметричний контроль у районі 4-го енергоблоку.

Фото В. ЗУФАРОВА, В. РЕПІКА (з архіву Укрінформу).

ОБ'ЄКТИВ

5 грудня. Київ. Фестиваль національних страв етносів України «Запрошуємо до столу!».

7 грудня. Полтава. Реконструкція Полтавської битви 1709 року в рамках II міжрегіональної виставки-турсалону «Відпочивайте на Полтавщині!».

6 грудня. Київ. Голова президії ВГО «Український медичний союз» (УМС) Юрій Поляченко під час I Всеукраїнського з'їзду медиків-членів УМС.

8 грудня. Національний академічний ансамбль танцю України ім. Павла Вірського під час святкування 140 років із дня заснування Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

9 грудня. Головою Верховної Ради України обрано Володимира Литвина.

10 грудня. На столичному Хрещатику запалили свічки на підтримку прав людини у день 60-ї річниці Загальної декларації прав людини.

11 грудня. Голова Національного банку України Володимир Стельмах, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко та міністр фінансів України Віктор Пинзеник (зліва направо) на зустрічі з представниками державних та комерційних банків.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА та Укрінформу

У конкурсі на найкращий санітарний стан серед міст області Луганськ зайняв перше місце

У Харкові розпочався інвестиційний форум «Динамізм. Актуальність. Перспективи»

Кує з комп'ютера «кукуся»,

або Як прикарпатці інформатизували процедури тестування

До Івано-Франківського регіонального центру оцінювання якості освіти сьогодні по досвід приїжджають з усіх кінців України. В найбільшому захопленні гості від комп'ютерного супроводу процедур тестування, розробленого іванофранківцями. Такого, кажуть, не має жодний інший центр. Що ж придумали прикарпатці? Про це сьогодні бесіда з керівником центру **Богданом ТОМЕНЧУКОМ (на знімку)**.

До кого звертатися і на кого тиснути?

— Богдане Михайловичу, кажуть, що рушієм технічного прогресу є лінощі. А що зіграло роль у вашому випадку?

— Колосальний обсяг роботи. Проведення зовнішнього незалежного оцінювання якості знань покладено на дев'ять регіональних центрів та Український центр. Освітню реформу, яка має загальносуспільний характер, фактично здійснюють близько 300 людей. Наприклад, 17 працівників нашого фонду обслуговують чотири області: Івано-Франківську, Закарпатську, Тернопільську і Чернівецьку. А це понад сто тисяч тестувань минулого року. Очевидно, що такий масив інформації старим способом не опрацювати і не систематизувати. Тож перед нами постало завдання максимально інформатизувати діяльність центру. Справа нова. Фактично з нуля ми почали її організовувати, як велить час інформаційних технологій.

— І які результати?

— Практично для кожного етапу організації тестування були написані відповідні комп'ютерні програми. Вони унікальні вже тому, що до нас цим ніхто не займався. Наприклад, в організації процедури тестування задіяно більш як 10 тисяч осіб із чотирьох областей. Їх треба навчити, облікувати їхню роботу, заплатити за неї. Ми почали з формування бази даних цих людей. Було зроблено ризикований, але успішний крок. Написавши відповідну комп'ютерну програму, ми зареєстрували їх усіх в Інтернеті. Це зекономило дуже багато часового і людського ресурсу. Для того, щоб передати їм відповідну інформацію й сертифікувати її, методичний відділ склав систему тестових завдань для перевірки знань людей, котрі задіяні в організації процедури тестування. Комп'ютерний відділ створив таку відповідну програму, що один методист легко й, головне, якісно сертифікує за день велику групу залучених людей. Тим паче що у крайньому разі перевірити їхні знання можна і по Інтернету. На відповідному сайті за відповідною адресою розміщено комп'ютерний тестувальник, що впізнає кожну людину, заведену в базу даних, й оцінює її знання.

ВАРТО ЗНАТИ

З 1 грудня розпочалася реєстрація учасників тестування-2009.

— А що далі?

— Щоб зберегти в таємниці, які люди, коли і в яких аудиторіях будуть працювати з відповідними групами учасників тестування, знову-таки було написано програму розподілу старших інструкторів за пунктами тестування. Вручну цю роботу з дотриманням усіх заданих параметрів якісно зробити практично неможливо. Наша програма дає можливість здійснити цю складну роботу всього-навсього за хвилину для чотирьох областей. До того ж із дотриманням основних вимог: учитель не потрапляє на свого учня, на свою школу, на свій предмет. Про результат розподілу люди дізнаються буквально за декілька годин до початку процедури тестування. Якщо врахувати, що в останній момент цих залучених людей по аудиторіях розводить жереб, то усуваються практично всі «нестатутні» можливості вплинути на процес. І питання не в тому, що ми не віримо людям. Питання в тому, що всі, хто хотів би на щось вплинути з-за куліс, тепер просто не знають, до кого звертатися і на кого тиснути.

Екологія Єврорегіону —

Карпатський Єврорегіон об'єднує прикордоння п'яти країн — України, Угорщини, Словаччини, Румунії, Польщі. Його територія — понад 160 тисяч квадратних кілометрів, на яких проживає понад 16 мільйонів людей. Згідно із засадами міжнародної Ради Карпатського Єврорегіону, керівництво нею здійснюється шляхом ротації представників країн, які входять сюди. Тепер її очолює голова Закарпатської обласної ради Михайло Кічковський. А ще він — член Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи. Торік на Конгресі місцевих і регіональних влад Михайло Кічковський виступив із доповіддю про екологічну ситуацію в Карпатському регіоні, її соціальні наслідки та шляхи поліпшення. Наскрізна тема доповіді — виняткова важливість Карпатських гір у формуванні клімату центральної частини Європейського континенту, не кажучи вже про те, що Карпати є джерелом чистої води і чистого повітря для більшості країн Європи.

Антропогенний фактор

— Про актуальність проблеми казати годі, бо вона стала фундаментом підготовки Резолюції та Рекомендацій Конгресу місцевих і регіональних влад про шляхи розв'язання проблем сталого розвитку гірських регіонів і, зокрема, Карпатського, — каже Михайло Кічковський. — Комітет з питань сталого розвитку запропонував не обмежуватися лише Карпатськими горами, адже на території Європи є і Кавказ, і Альпи, де екологічні та соціальні проблеми теж даються взнаки. Проте за основу взято Карпатський регіон. Тут збереглися унікальні ареали багатьох видів рослин і тварин, тому Всесвітнім фондом природи Карпати занесено до списку двохсот найважливіших природних регіонів світу.

Але за останні десятиліття, коли антропогенний прес на довкілля посилився, багато видів рослин і тварин опинилися під загрозою зникнення і потребують порятунку. Почастішали техногенні аварії на промислових підприємствах, магістральних трубопроводах. Як сумний результат — отруєється вода транскордонних річок, земля, повітря. Хворіє природа, хворіють люди. За останнє десятиліття, як стверджують учені, тривалість життя зменшилася більш як на два роки, захворюваність зросла на 40 відсотків. Від згубного впливу викидів промислових підприємств, кислотних дощів потерпають ліси, під загрозою перебувають праліси з їх біологічним розмаїттям.

Для України болючим є не так фінансове питання, як відсутність наукових висновків, як зберегти Карпати в умовах зростання антропогенних навантажень на природу. Справжнім екологічним лихом для всіх країн Карпатського регіону стали повені, що останніми роками почастішали. Окрім колосальних матеріальних втрат, вони несуть епідеміологічні загрози, породжують соціальні проблеми, які здебільшого лягають на плечі місцевих і регіональних влад.

На засіданні Ради розглянуто питання: «Про екологічну ситуацію в Карпатському регіоні, її соціальні наслідки та шляхи поліпшення», «Про оголошення 2009 року Роком Карпат», «Про міжнародний туристичний маршрут «Карпатський Єврорегіон», «Про запровадження міжнародного фестивалю народної творчості національних представництв».

Стосовно першого питання Михайло Кічковський відзначив, що в усіх країнах Карпатського регіону для збереження природної спадщини здійснюються заходи щодо створення біосферних резерватів та інших природоохоронних територій. Діє п'ять таких резерватів і 38 національних парків. За прикладом українсько-словацько-польського біосферного резервату «Східні Карпати» ведеться робота зі створення транскордонних українсько-румунського резервату в Марамороських горах і українсько-угорського природного парку в басейні Тиси.

Проте цього недостатньо. Деградація екології породжує соціальні проблеми, згубно впливає на самобутність культури представників національностей, які проживають у Карпатах, гинуть пам'ятки історії й культури. Гострими є проблеми підвищення життєвого рівня місцевих громад, створення умов для реалізації програм сталого розвитку. Тому належить виробити єдину стратегію й об'єднати зусилля на розв'язання екологічних та соціально-економічних проблем у Карпатському регіоні.

— Прийняття відповідного проекту Резолюції на сьогоднішньому засіданні з цього питання могло б стати основою для вироблення відповідних документів Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, — наголосив Михайло Кічковський. — Передбачається, що цей проект буде доопрацьовано на міжнародній науково-практичній конференції, яка під егідою Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи відбудеться в лютому наступного року на Закарпатті. Її актуальність підтверджується тим, що наша ініціатива знайшла підтримку Президента України Віктора Ющенка. Додам, що питання збереження довкілля, де на перший план постають виклики кліматичних змін і втрата біорозмаїття, в центрі уваги всіх країн світу.

Нинішня модель споживання не відповідає можливостям Земної кулі. Створюється враження, ніби людство має у своєму розпорядженні дві-три планети. Вже нині понад 60 відсотків екосистем серйозно деградовані або надміру експлуатовані. Коли звернутися до прогнозів, що до 2050 року населення планети подвоїться, а отже, подвоїться й споживання ресурсів, стає страшно...

На розвиток цієї теми заступник голови Львівської облради Лев Захарчишин представив проект, ініційований облрадою, «Про оголошення 2009 року Роком Карпат». Ця ініціатива має на меті розвивати господарську, природоохоронну діяльність на екосистемних засадах, а не на міждержавному поділі. За приклад було взято проект Альпійської програми, який нині реалізовується в Європі. Член Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи голова Івано-Франківської обласної ради Ігор Олійник підкреслив, що екологічні проблеми не знають кордонів. Окрім того, вони рік у рік ускладнюються. Для їх вирішення необхідне об'єднання зусиль усіх європейських країн. Особливо важливим завданням регіональних і місцевих влад країн Карпатського регіону є розробка і здійснення спільної довготривалої програми захисту населення від паводків.

З цими думками одностайно погодилися й зарубіжні гості. Підтримано пропозицію української національної делегації щодо проведення щорічного міжнародного фольклорного форуму творчості представників національностей країн Карпатського Єврорегіону щоліта почергово в кожній країні. Започаткують форум його ініціатори — українська сторона. Погоджено міжнародний туристичний маршрут «Карпатський Єврорегіон», який охоплюватиме усі карпатські країни.

ОФІЦІЙНО

Ця тема знайшла своє продовження на 38-му засіданні Ради Карпатського Єврорегіону, що відбувся на Закарпатті наприкінці жовтня. На засідання прибули делегації з Угорщини, Польщі, Румунії, Словаччини. Українську сторону представляли голова Закарпатської облдержадміністрації Олег Гаваші та начальник головного управління з питань європейської інтеграції, зовнішньоекономічних зв'язків й туризму Ернест Нусер, голова Львівської облради Мирослав Сеник та його заступник Лев Захарчишин, голова Івано-Франківської облради Ігор Олійник, заступник голови Чернівецької обласної ради Тодор Гуцуляк, голова правління Асоціації органів місцевого самоврядування «Єврорегіон Карпати — Україна» Володимир Горбовий, виконавчий директор асоціації «Єврорегіон Карпати — Україна» Галина Литвин, представник МЗС України в Ужгороді Галина Гороховська та виконувач обов'язків Генерального консула України в Пряшеві Юрій Колядинський. Угорську делегацію очолював заступник голови Зборів Саболч-Сатмар-Березької області Пийтер Козма, польську — президент Асоціації «Карпатський Єврорегіон — Польща», голова повіту Ржешув Підкарпатського воєводства Йозеф Йодловський, румунську — голова повіту Марамуреш Мірчя Ман, словацьку — мер міста Молдава над Бодвов Іштван Захаріаш. Серед запрошених були генеральні консули Угорщини в Ужгороді Вілмош Сіклаварі та у Берегові — Йожеф Бачкаї, генеральний консул Румунії в Чернівцях Доріан Попеску, генеральний консул Словаччини в Ужгороді Маріан Сладечек.

«Пийте каву — працює комп'ютер»

— Працю людей, котрих ви залучаєте до організації процедур тестування, треба оплатити. Цей процес теж інформатизований?

— Усім, хто працює в регіональних центрах, відомо, який надзвичайно трудомісткий процес — облік праці і нарахування зарплати людям, які працюють у пунктах тестування в декількох областях. Але згадана база даних дала нам можливість написати угоди з ними у зручному для комп'ютера вигляді. Стало у пригоді при цьому штрихове кодування. Молоді комп'ютерники зуміли узгодити потреби бухгалтерської програми і нашої програми реєстрації. На цьому етапі задіяно систему гли-

ДО РЕЧІ

Торік Івано-Франківський регіональний центр провів понад сто тисяч тестувань. Цього року на пробне тестування в області зареєструвалися майже 8 тисяч осіб на 16 тисяч тестувань. Реєстрація проходила в мережі Інтернет.

бинного контролю. Кожен акт виконаних робіт звіряється з аудиторним протоколом за допомогою комп'ютерної програми. За інших підходів для виконання цієї роботи потрібні були б зусилля 20—30 людей протягом 2—3 місяців з оплатою праці приблизно 40 тисяч гривень.

— Скажіть, а що це за кування зозулі чути в центрі?

— Свого часу, щоб знати стан справ у кожен конкретний момент у кожному конкретному пункті тестування, ми розробили програму «Кукуся». Вона «згрібає і розсilає» есемески. З кожного пункту тестування у відповідний час надходять кодовані повідомлення, поява яких супроводжується характерним звуком зозулі у весняному лісі. Можете уявити, що таке близько тисячі «ку-ку» протягом 2—3 годин. Але за кожним із них стоїть певна порція інформації, відповідним чином забезпечена програмно. Нині ми обслуговуємо реєстрацію на пробне тестування всіх бажаючих з України. І кожне «ку-ку» означає, що комп'ютер отримав по мобільному телефону запит про стан справ і відповів на нього.

— На цьому вичерпуються можливості й потреби оперативного інформування?

— Той, хто колись організовував масові процеси, знає, як складно і практично неможливо організувати якісне оперативне інформування. Але без зворотної інформації управлінська функція стає фікцією. Тому була розроблена ще й комп'ютерна програма оперативного інформування. У день тестування через Інтернет ми отримуємо інформацію з пунктів тестування за 30 параметрами практично в режимі он-лайн.

Нашими ідеями зацікавилася вся Україна

— Як в Українському центрі оцінювання якості освіти поставилися до ваших новацій?

— У правоті нашої позиції нас укріпили візити колег з усіх регіональних центрів України. Що й казати, вони були вражені. І на основі цих вражень побажали, щоб наші програмісти написали програму реєстрації на пробне тестування для всієї України. Ця програма вже написана й нині успішно діє. Через Інтернет з її допомогою реєструються десятки тисяч учасників пробного тестування. Очевидно, позитивну роль у цій справі відіграла заохочувальна позиція Українського центру. Ми ще раз переконалися, що Україна, зокрема Прикарпаття, багата на мудрих людей.

ДОВІДКА

Зовнішнє незалежне оцінювання якості знань впроваджено в Україні у 2007 році як обов'язкове для всіх бажаючих вступити до вузів.

— І хто ж ці розумники?

— Це всього-на-всього трійко вчорашніх студентів Івано-Франківського національного університету нафти і газу Володя Манелюк, Віталій Родимюк і Богдан Томенчук (молодший), навколо якого все це крутиться. Надійним тилом їх є комп'ютерники Мирослав Вакарук та Ірина Молінська. До них тягнуться у прагненні новацій методисти на чолі з Іриною Осадчою. Саме так формуються вектори розвитку. Буду радий, якщо суспільство відгукнеться на зусилля цих молодих людей, і зовнішнє оцінювання навчальних досягнень — ЗОНД, як називає його центрівська молодь, — скаже народові правду про те, де він насправді перебуває зі своєю освітою, які робити з того висновки і куди рухатися далі.

Бесіду вела Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Чи стануть послуги ЖКГ «золотими»?

На черговому засіданні міського антикризового комітету севастопольські чиновники запропонували депутатам міськради на майбутній сесії проголосувати за «приведення тарифів у відповідність з економічно обгрунтованими».

А саме: за однокімнатну квартиру (якщо прописано двоє осіб) потрібно буде заплатити 383 гривні, за двокімнатну — 614 гривень (три прописаних), за трикімнатну (якщо мешканців четверо) — 845 гривень.

На таку пропозицію Севастопольської МДА в листопаді міськрада відповіла введенням мораторію на підвищення комунальних тарифів. Аргументуючи повторне звернення до народних обранців, СМДА наводить такі розрахунки: в разі збереження нинішніх цін на послуги комунальників місту для підтримки підприємств ЖКГ у робочому стані наступного року доведеться відшукати в бюджеті 360 мільйонів гривень. А це понад чверть усього міського кошторису.

«Або багаті будуть платити, а бідні — отримувати державні дотації, або всі разом залишимося без води, тепла, каналізації та вивезення сміття», — такі альтернативні перспективи на найближче майбутнє малюють прихильники підвищення тарифів.

Довідка «Голосу України». Із більш як ста тисяч севастопольських родин на сьогоднішній день лише 703 квартиронаймачі одержують дотації з держбюджету на оплату послуг ЖКГ.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

категорія соціальна

2009 рік буде Роком Карпат

14 листопада у Львові презентовано рішення членів Ради Карпатського Єврорегіону про оголошення 2009 року Роком Карпат. У рамках презентації відкрито офіс Асоціації органів місцевого самоврядування «Єврорегіон Карпати — Україна».

У заходах, що відбулися у Львові з цієї нагоди, взяли участь голови обласних рад: Львівської — Мирослав Сеник, Закарпатської — Михайло Кічковський, Івано-Франківської — Ігор Олійник, маршалок Підкарпатського воєводства (Республіка Польща) Зигмунд Холєвінський, представники органів місцевого самоврядування гірських районів західних областей України. Голови обласних рад урочисто підписали Декларацію намірів щодо проголошення 2009 року Роком Карпат. Вони звернулися до Кабміну України з пропозицією спільної розробки та підписання угоди регіонального розвитку Карпат урядами Польщі, Словаччини, Угорщини й Румунії щодо проголошення 2009 року Роком Карпат і на територіях їхніх держав.

— Вважаю, що міжнародне засідання Ради Карпатського Єврорегіону в Ужгороді та підписання Декларації намірів щодо проголошення наступного року Роком Карпат стали першими, чи не найважчими кроками у проблемі поліпшення екологічної ситуації в Карпатах на європейському рівні, — коментує Михайло Кічковський. — Переконаний, що спільними зусиллями долучимо до цієї архіважливої справи вищі органи влади та місцевого самоврядування, науковців, громадські організації Польщі, Румунії, Словаччини, Угорщини та України і навіть представників бізнесу. Для цього ми повинні, відповідно до Резолюції Ради Карпатського Єврорегіону, популяризувати його через збереження унікальної природної, історико-культурної спадщини й туристично-рекреаційні ресурси.

В унісон цьому в сесійній залі Львівської облради на виконання доручення Президента України відбулося обговорення проекту закону «Про розвиток гірських територій». Адже, як наголосив Віктор Ющенко під час зустрічі з членами Постійної урядової делегації України Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, теперішній закон про статус гірських населених пунктів не відповідає євроінтеграційним процесам України. Тому потреба у прийнятті нового закону щодо розвитку гірських регіонів України є нагальною.

— Справді, — каже Михайло Кічковський, — потреба в такому законі назріла давно. Він повинен мати європейський, стимулюючий характер і сприяти комплексному вирішенню актуальних проблем. Його прийняття стане ще одним кроком на шляху інтеграції України у європейське співтовариство. Вирішено також підписати звернення до Єврокомісара з питань регіонального розвитку Данути Хюбнер щодо розробки окремої програми ЄС, яка має фінансувати соціально-економічний розвиток та транскордонну співпрацю в межах Карпат протягом 2014—2020 років.

Земля, наближена до неба

«Ніде поезія природи не виявляється так яскраво, як у горах, де земля більше наближена до неба. І людина тут більше наближена душею до природи, ніж деінде».

Цей вислів українського поета, етнографа, громадського діяча XIX століття Івана Вагилевича став одним з епіграфів довідкового видання «Земля, наближена до неба», що побачило світ у Всеукраїнському видавництві «Карпати» в Ужгороді під редакцією голови обласної ради, члена Національної спілки журналістів України Михайла Кічковського. Видання присвячене проблемам охорони довкілля, сталого розвитку Карпат — цього справжнього природного осердя Європи.

У книзі використано аналітичні матеріали провідних фахівців, науковців України та їхніх зарубіжних колег щодо нагальної необхідності міжнародної координації зусиль природоохоронних відомств і структур у світлі положень Рамкової конвенції про охорону довкілля та сталий розвиток Карпат під егідою Ради Європи, розробки Екологічної конституції цього континенту. Використано також матеріали засідання Комітету сталого розвитку Конгресу місцевих і регіональних влад Європи.

Рецензуючи видання, професор Ужгородського національного університету, доктор історичних наук Сергій Федака прогнозує: «Нинішня світова економічна криза справлятиме вплив на Україну десь близько року і завершиться принциповою структурною перебудовою всього нашого народного господарства. Багато чого відімре у страшних муках, а те, що було останнім, стане першим. Роль традиційних індустріальних районів України зменшиться, натомість Закарпаття має шанс зміцнити свої позиції у загальноукраїнських розкладах. Причин для того багато — і наша найменш «вбита» екологія, і найкращі в державі демографічні показники, і повернення з-за кордону десятків тисяч заробітчан, і вигідне транзитне положення. Якщо інші області вже зазнають болісної деіндустріалізації, то в нас промисловості майже немає. Натомість є потужний потенціал для розгортання рекреаційно-туристичної галузі та перетворення її на базову для всього народногосподарського комплексу області. Але це можливо лише за умови наполегливої праці у відповідному напрямі.

Коли через рік євро та інші валюти «перехворіють», фінансові потоки шукатимуть нових русел, а поки що ці русла треба підготувати, зробити їх максимально привабливими».

На думку рецензента, давно на часі створення сувенірних фабрик для відтворення автентичної продукції, що могла б зупинити навалу в Європу китайської псевдокарпатики. Попри все, поки що не вдалося налагодити навіть випуск дерев'яної дранки, необхідної для перекриття щонайменше 50 наших церков та й багатьох світських будівель. Край має прекрасні умови для проведення міжнародних спортивних зустрічей, але для цього майже відсутня спортивна інфраструктура.

Нещодавній антикризовий закон (треба розуміти, перший у низці подібних), попри все його недосконалість, а десь і екзотичність, мав би стимулювати відродження нашого села, в тому числі гірського. Оскільки європейці вже не уявляють свого харчування без БАДів (біоактивних добавок), наше верховинське різнотрав'я дає прекрасні можливості для налагодження відповідної індустрії.

Що ж до туризму і супутнього йому екстріму, то в нас неможливий хіба що дайвінг, хоча озеро Синевир дозволяє мріяти і про це. Сучасні США було створено знаменитою американською мрією. Ну і, звичайно, волею до реалізації тієї мрії. «Земля, наближена до неба» — заявка на карпатську мрію. Книжка стимулює уяву, провокує розум до пошуків. Якщо цій мрії вдасться осідлати нову фінансову хвилю, вона цілком зможе перетворитися на реальність.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

17 грудня — 100 років від дня народження видатного філолога та літературознавця Юрія ШЕВЕЛЬОВА (Шереха).

19 грудня в столичному театрі «Колесо» відбудеться прем'єра вистави «Пісенний розгуляй».

Михайло КАТРИЧКО: «Для мене головне, що мої пісні співають діти»

НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ

Нещодавно в міському Будинку культури Ірпеня на Київщині відбувся незвичний концерт. На сцені господарювала переважно малеча — вихованці дитячих садків міста. Всі вони залюбки, з великим натхненням і задоволенням співали свої, дитячі, близькі їм за словесним змістом і музичним супроводом пісні місцевого композитора Михайла КАТРИЧКА. Власне, цей невеликий, але неповторний концерт і відбувся в рамках його чергової зустрічі зі своїми земляками.

Та ця, одна із постійних та традиційних зустрічей з ірпінчанами, мала і певне символічне значення. Вона була немовби завершальним акордом у його цьогорічному творчому доробку.

Річ у тім, що нинішнього року вийшла друком третя пісенна збірка Михайла Катричка «Юності пора», яка підсумувала певний цикл його музичних творів для дітей і юнацтва. Ще у 2001 році Науково-видавничий та навчально-методичний центр «Магістр-S» творчої Спілки вчителів України підготував до друку дві пісенні збірочки Катричка. Перша — «Даруймо дітям радість» розрахована на вихованців старших і підготовчих до школи груп дитячих садків, музичних працівників дошкільних закладів, учителів початкових класів, керівників хорових колективів. Друга збірка — «Шкільна моя пора» — для дітей шкільного віку, вчителів музики, керівників шкільних музичних колективів, учнів загальноосвітніх шкіл.

А отже, цьогорічна збірочка «Юності пора» вже розрахована для старшокласників, учнів профтехучилищ і коледжів.

Утім, слід зауважити, що пісні для дітей — це лише один із напрямів творчої діяльності заслуженого діяча мистецтв України, члена кількох творчих спілок Михайла Катричка. Він написав понад 250 пісень для сучасної естради, які виконують Григорій Гаркуша, Фемій Мустафаєв, Іван Попович, Віктор Шпортько, Микола Гнатюк, Олександр Василенко, Микола Коваль, Павло Мрежук та інші відомі співаки. Багато його пісень звучать і у виконанні військових ансамблів.

На творчому рахунку композитора — п'ять авторських концертів, два з яких у Києві. На Українському радіо прозвучало більш як 40 його авторських передач, понад 15 — на зарубіжні країни.

Гадаю, читачам буде цікаво, з чого розпочалася композиторська діяльність професійного музиканта Михайла Катричка.

До речі, він — не корінний ірпінчанин. Народився на Харківщині, а виріс неподалік Москви, куди переїхала їхня сім'я. Після загальноосвітньої школи закінчив музичну школу, потім — музучилище, Харківську консерваторію.

Так склалося його нелегке життя, одного з п'ятьох дітей Катричків, що йому довелося рано підробляти. Але ще в дитинстві Михайло — керівник оркестру, акомпаніатор на баяні... З 15 років отримує заробітну плату і таким чином допомагає батькам.

Ще замолоду він мріяв жити у Києві. Тож після демобілізації з лав Радянської Армії, де також грав, він приїхав до столиці. Та без житла, прописки тоді фактично неможливо було отримати в ній роботу. Проте він не розгубився, шукав притулку неподалік Києва. І, нарешті, його взяли на Ірпінський комбінат «Прогрес» — для «піднімати художню самодіяльність».

Він написав понад 250 пісень для сучасної естради, які виконують Григорій Гаркуша, Фемій Мустафаєв, Іван Попович, Віктор Шпортько, Микола Гнатюк, Олександр Василенко, Микола Коваль, Павло Мрежук та інші відомі співаки. Багато його пісень звучать і у виконанні військових ансамблів.

Тут і запалав його композиторський вогник. Щасливий і задоволений, що його мрія почала здійснюватися, — Київ поруч, він пише свою першу пісню «Ірпінський вальс», присвячену місту, яке йому дуже сподобалося. Цікаво, що в Ірпені в той час уже працював Будинок композиторів України, але жоден з музикотворців, котрі там відпочивали, не додумався написати пісню про це місто. А Катричко, тільки-но поселився в ньому, й одразу створив вальс, який і досі служить немовби гімном. Не забарилася і вдячність. Йому присвоюють звання «Почесний громадянин Ірпеня».

«Ірпінський вальс» на слова Оксани Макарової одразу ж зазвучав на обласному радіо, де був записаний у виконанні Григорія Гаркуші. Наступну пісню композитора-початківця «Лісова пісня» записав Великий хор радіо і телебачення Української РСР. Це окрилило Михайла Онисимовича, надало йому натхнення, послужило стимулом для творчої праці.

Творча співпраця з видатною співачкою Раїсою Кириченко розпочалася у Катричка з пісні «Подорож до села», написаної на слова ірпінчанки Людмили Покотило. Затим Раїса Опанасівна записала також його пісні «Моє село», «Королева балу». Те, що така видатна співачка виконала його пісні, то, погодься читачу, це неабияка оцінка і визнання творчого доробку композитора.

Та повернімося до цьогорічної збірки «Юності пора». Впадає в очі, що 64 пісні, вміщені у двох попередніх збірках, були написані на слова переважно поета-ірпінчанина В. Кленця, а авторами 23 пісенних текстів останньої збірки є Ганна Саблук, Михайло Ткач, Микола Сингаївський, Вадим Крищенко, Микола Луків та інші відомі поети.

Треба додати ще одну важливу подробицю. Остання пісенна збірка Михайла Катричка, як і дві попередні, рекомендована Міністерством освіти і науки України для виконання в дитячих і учнівських колективах країни.

Музичні фахівці визначають багатогранне розмаїття творів композитора. Вони відзначають неповторність і пишнобарвність його творчої манери, високі, радісні, оптимістичні мажорні акорди тощо.

А ось як оцінює його творчість художній керівник Черкаської обласної філармонії, лауреат кількох міжнародних конкурсів Віталій Дука, який брав участь у згаданій зустрічі в Ірпені: «Михайло Катричко — один з кращих мелодистів, знавець дитячої пісенної творчості. У нього виняткове відчуття добору слів для своїх пісень. Його твори прості у звучанні, а простота, як відомо, — ознака геніальності».

Завідувач кафедри народних інструментів, доктор мистецтвознавства, професор Національної музичної академії ім. П. І. Чайковського Микола Давидов наголошує: «Легкість засвоєння пісенного матеріалу композитора Катричка полягає в послідовному розгортанні ладово-гармонічної будови творів, в яких він поступово розширює інтервали і ускладнює ритміку, що додає пісенним творам танцювального характеру. Крім того, автор не зациклюється на одному типі звичного мелосу, він делікатно, подекуди, включає інтонаційну сферу сучасної естрадної пісенності».

Музичне товариство Московської області, ознайомившись із творчим доробком М. Катричка, зазначило, що музичний і поетичний текст циклу його пісень для дітей і юнацтва є високопрофесійним, яскравим, цікавим і доступним.

Навівши ці слова, ще раз пригадую ту зустріч у міському Будинку культури Ірпеня, де дітки не лише співали, а й танцювали. «Бо не можна встояти, співаючи пісні дяді Міші», — сказала мені одна з маленьких артисток, захоплено поглядаючи на композитора, який був неподалік на сцені.

Слід наголосити ще на такій особливості пісень останньої збірки Катричка: усі вони мають глибокий виховний зміст. А свіжа життєствердна хвиля їхньої мелодійності зачіпає і хвилює душевні струни дітей і юнацтва. Може, завдяки цьому юні співаки, що виконували пісні композитора, і ставали лауреатами різних всеукраїнських та міжнародних конкурсів.

А оскільки нині всі наші композитори пишуть переважно на замовлення, за певні винагороди, то пісенна творчість Михайла Катричка заслуговує на особливе визнання і вшанування. За його пісенні збірки ніхто йому ані копієчки не заплатив. Більше того, він власним коштом видрукував у ЗАТ «ВІПОЛ» свої збірки найкращих пісень для дітей та юнацтва й безкоштовно подарував їх садкам, школам.

І все ж Михайло Катричко щасливий і гордий з того, що його пісні подобаються дітям. Саме це, а не матеріальна винагорода, без якої, звичайно, також важко нині писати і поширювати пісні, є головним і найважливішим у його творчому неспокійному житті.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ—Ірпінь—Київ.

На знімку: Михайло Катричко з онуком Ярославом.

Фото з особистого архіву.

«Посміхнись, Тарасе, голос наш лунає...»

У Шевченковому краї у розпалі обласний фестиваль народної творчості, присвячений 195-й річниці від дня народження великого Кобзаря та 55-річчю утворення Черкаської області.

Більшість звітних концертів уже відбулися у найпрестижнішому залі Черкас — Палаці культури «Дружба народів». Сказати, що аматори з Корсунь-Шевченківського, Золотоніського, Чигиринського, Кам'янського та інших районів виступили з великим успіхом — значить не сказати нічого. Кожен концерт, кожен номер зустрічали щедрими оплесками. Люди скучили за українською піснею, запальним танцем, гумором.

Так само й у Каневі, де виступали свої аматорські колективи. Вони «відпросилися» в обласного начальства і свій звіт показали не в Черкасах, а вдома, щоб і «Кобзар чув їхні пісні», і щоб заощадити кошти, яких у культурі негусто.

Як завжди, блискуче виступив народний гурт української пісні «Дніпрова веселка». Його соліст, заслужений працівник культури України Микола Масюк, зачарував канівчан проникливим виконанням естрадних пісень. До речі, цей чудовий артист кілька років тому написав гімн «Голосу України» — твір, що відразу припав до душі журналістам нашої газети і читачам-слухачам. Цього разу Микола поклав на музику вірш автора цих рядків і народилася чудова, хвилююча пісня про братів Кличків. Однак, про неї розповімо в «Голосі України» пізніше, після презентації пісні у Києві, в присутності спортсменів-героїв.

Концерт канівських аматорів був насиченим і жанрово розмаїтим. Виступали ансамбль духовної музики «Благовіст», народний хор «Кобзарева криниця», тріо бандуристів, ансамблі «Сузір'я», «Зорецвіт», «Здоровенькі були!», хореографічні групи, фольклорні гурти, читці.

Особливим позитивом, й це відзначило журі фестивалю, став виступ шкільного хору із села Литвинець. Тут грають на інструментах та співають учні й учителі школи. Після виступу литвинецьких хористів повіяло чимось призабутим, кожен пригадав своє дитинство, участь у шкільному хорі.

Жаль, що нині це рідкість. Тому особливо високий бал заслужили хористи з Литвинця.

— Ми вдячні за ентузіазм, за любов до мистецтва всім нашим аматорам, — поділилася після фестивалю заступник голови Канівської райдержадміністрації Віра Носенко. — Тепер ми готуватимемося до 9 березня, дня народження Тараса Шевченка. Наші самодіяльні колективи матимуть честь показати своє мистецтво цього святкового дня в обласному центрі. Згодом, 27 березня, у Національному палаці мистецтв «Україна» Черкащина виступатиме з творчим звітом, у якому активну участь візьмуть і канівчани.

Лідія ТИТАРЕНКО.

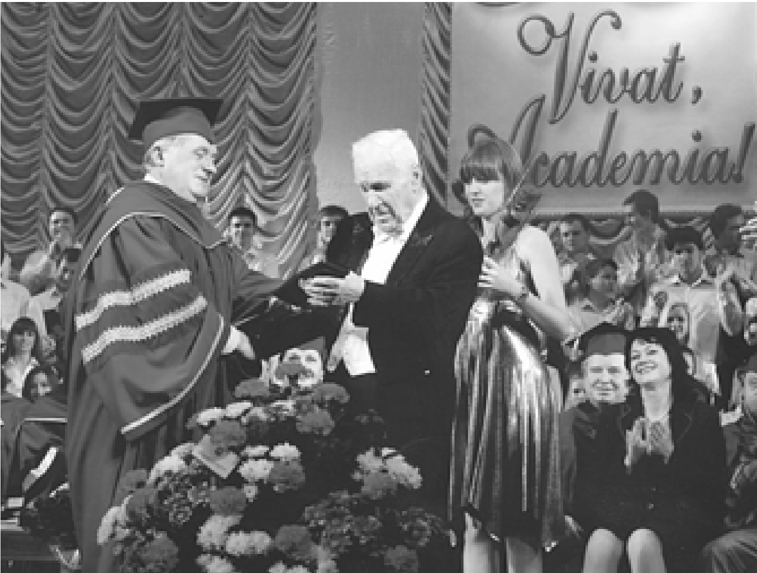
Черкаська область.

На знімку: виступає гурт сучасної української пісні «Здоровенькі були!». У центрі — солістка Ольга Науменко.

Фото автора.

Національній музичній академії — 95!

У Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського тривають ювілейні заходи, присвячені 95-річчю цього закладу. Його попередницю — Київську консерваторію — було офіційно відкрито у листопаді 1913 року за безпосередньої участі видатних російських композиторів П. Чайковського, С. Танєєва, С. Рахманінова, талановитого організатора і педагога, директора Київського музичного училища В. Пухальського, київського мецената Г. Терещенка та інших музично-громадських діячів.

Ім'я Петра Ілліча Чайковського було присвоєно консерваторії у 1940 році, а в 1995 році Указом Президента України її реорганізовано в Національну музичну академію.

Сьогодні академія — найбільший в Україні вищий музичний навчальний заклад, в якому на шести факультетах і 26 кафедрах навчається майже півтори тисячі студентів, з них 230 іноземці з 15 країн світу. Тут підготовлено цілу плеяду видатних музикантів, котрі на весь світ уславили Україну, вписали чимало яскравих сторінок в історію вітчизняного мистецтва. Серед них — всесвітньо відомі музиканти В. Горовиць, І. Козловський, Г. Нейгауз, Г. Верьовка, Б. Лятошинський, Л. Ревуцький, М. Різоль, Є. Мірошниченко, А. Мокренко, Д. Гнатюк та багато інших.

Академія є членом Європейської асоціації консерваторій, академій та вищих музичних шкіл світу.

Анатолій СЕЛЕНТІЙ.

На знімку: ректор академії Володимир Рожок (ліворуч) **вручає нагороду майже ровесникові цього закладу: професору, народному артисту України Павлу Муравському, якому — 94 роки.**

Фото автора.

«Якщо так щоразу вивертати душу, недовго й згоріти»

«Я співаю не для всіх — я співаю для кожного».Ці слова легендарної французької співачки могли б стати рекламним гаслом нової вистави Донецького обласного академічного українського музично-драматичного театру «Едіт Піаф. Репетиція кохання». Роботу показано на малій сцені, яка вважається експериментальною.

Ця вистава в репертуарі театру з'явилася так. Кілька років тому Донецький академічний російський драматичний театр із Маріуполя поставив п'єсу Віктора Легентова про життя легенди французького шансону. Глядачі обласного центру бачили цю виставу під час гастролей маріупольців у Донецьку. Пам'ятаю, після того, як стихли фінальні оплески, хтось із колег сказав про актрису — виконавицю головної ролі: «Якщо так щоразу вивертати душу, недовго й згоріти».

І ось тепер пісні Піаф знову лунають на малій сцені донецької муздрами. В новій постановці легко простежити «маріупольський слід». Торік акторське подружжя Валентини Саврасової та Сергія Лупільцева поповнило трупу донецького театру. Валентина, яка давно мріяла зіграти роль Едіт Піаф (у попередньому колективі їй це не вдалося), сама запропонувала керівництву театру взятися за постановку. Ідея виявилася цікавою, а втілила її молодий режисер, студентка Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого Ганна Цибань, для якої «Едіт Піаф. Історія кохання» стала дипломною роботою.

Епізоди життя співачки подано як репетицію в театрі. Реквізиту — мінімум: за словами режисера, вона сама запропонувала акторам створити необхідні речі із... пачки паперу. Спостерігаючи за грою Валентини Саврасової, яка утримує увагу з першої до останньої сцени, розумієш: у такій ролі можна тільки «горіти». А як інакше показати любов, що виживає за найтрагічніших обставин? «Смерть — це не привід скасувати концерт», — казала Піаф. «Мала сцена — це цілком інший спосіб існування актора, — відзначила Ганна Цибань. —Глядач — ось він, поруч. І головне — знайти спільну тональність існування з глядачем. Два сюжети вистави — репетиція і власне гра, — здалися нам цікавим прийомом. І взагалі, це мрія будь-якого актора —зіграти в одній виставі кілька ролей. Вийшло навіть краще, ніж ми задумували».

«Зіграти Едіт Піаф — моя мрія змалку, коли ще її пісні лунали по радіо, — каже виконавиця головної ролі. — Тоді, пам'ятаю, цей голос потряс мене. Згодом Едіт Піаф була забута. З'явилася Мірей Матьє, я навіть копіювала її зачіску. Потім друг із Німеччини привіз повне зібрання пісень Піаф. Сьогодні ці записи знову лунають частіше. Моя мрія збулася. Я щаслива, це здорово. Я на сьомому небі!».

Заслужений артист України Сергій Лупільцев зауважив, що в роботі над виставою навіть зірки допомагали: принаймні непередбачуваних колізій не виникло. Крім Лупільцева, чоловіків у житті знаменитої співачки зіграли Володимир Биковський та Максим Селіванов. Студент Донецької музичної академії, Максим зайнятий одразу у двох прем'єрах: крім «Едіт Піаф», ще в дитячій казці «Принцеси і горошини», в головній ролі Принца. Як студентові вдається встигати і на навчання, і на репетиції, і на вистави, — залишається його таємницею. Це ще одне свідчення того, що в донецькій драмі не бояться доручати серйозну роботу молодим.

Ліна КУЩ.

Підвалини культури оживають у підвалах

У Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка суттєво розширили підготовку фахівців із реставрації творів мистецтва

У корпусі педфаку розчистили та обладнали під майстерні підвал, придбали спеціальний реставраційний стіл. Поставили грати на вікнах, сигналізацію — адже йдеться про реставрацію творів із фондів музею-заповідника.

Реставраторів у нас гостро бракує. Може, тому й державне замовлення істотно зросло. У Кам'янці було торік п'ять місць, стало 13. Але реставратор має бути й художником, і хіміком, і фізиком, й істориком. Університет ще раніше налагодив тісні контакти з Краківською академією мистецтв, обмінні пленери. Тепер до Кракова вирушать і майбутні реставратори.

Та є проблеми, які треба розв'язувати вдома. Приміром, музейники, дотримуючись букви інструкцій, кажуть, що реставратори повинні мати певні категорії. Їм заперечують практики: ці вимоги ще радянські, фахівців із категоріями жоден виш давно не випускає, у світі взагалі поняття категорійності реставратора не існує. Олександр Віштаченко, молодий викладач, який працює в Кам'янці після закінчення столичної академії, уже відреставрував кілька сотень творів. І йому довіряли рідкісні ікони, полотна Айвазовського, Верещагіна. Всі реставраційні проекти завершуються захистом. Ці захисти, сподівається Олександр, стануть скоро і в Кам'янці помітними культурними явищами. І — піднімуть імідж молодих фахівців.

На щастя, в місті «скресла крига» з реставрацією архітектурних пам'яток. Держава виділяє мільйони гривень на відродження Старої фортеці, Замкового мосту, ратуші, інших споруд, які є національною та світовою цінністю. А тому зростає потік туристів, музей заробляє гроші, туристична інфраструктура — теж. «Адже нам потрібні не мільйони, для початку бодай кілька тисяч гривень — на реактиви, — каже Олександр Віштаченко. — Місто отримає унікальну можливість безплатно привести в порядок усі свої художні фонди руками студентів-реставраторів, звісно, під наглядом викладачів». Першими довірились Віштаченку та його студентам приватні колекціонери. Скільки шедеврів у людей по горищах та сараях!

Зростити тих, хто відтворюватиме стародавні шедеври, — ця справа не регламентується «від» і «до». «Зі мною викладачі сидили допізна, тепер настав мій час», — каже Олександр Віштаченко. Тож пізнього вечора, коли заняття за розкладом давно скінчилися, світяться вікна майстерні в підвалі.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: старшокурсниці за реставрацією ікон.

Фото Олександра ВІШТАЧЕНКА.

Змах диригентської палички від Штрауса до Штрауса

Цей рік був удалим і творчо насиченим для головного диригента — художнього керівника оркестру «Київ-Класик», диригента Національної опери України, заслуженого діяча мистецтв України Германа Макаренко. У лютому він диригував на благодійному маскарадному балі «Карнавалія» у Колонній залі київської мерії, у березні проводив четвертий театралізований концерт «Освідчення в коханні» за участі першої леді країни — пані Катерини Ющенко, у травні оркестр під керівництвом маестро виступав на Всеукраїнському фестивалі науки, присвяченому 90-річчю Національної академії. Заслужений діяч мистецтв, а ще й кандидат філософських наук Герман Макаренко (на знімку) був художнім керівником та головним диригентом святкового концерту до ювілею НАНУ, який відбувся 1 грудня в Національному палаці мистецтв «Україна». А на початку осені очолюваний ним колектив «Київ-Класик» виступив на відкритті української виставки у Ватикані.

Зараз Герман готує свій проект — «Новорічний Штраус-концерт», що звучатиме у стінах Національної опери 26— 27 грудня. Такий захід проводитиметься вже вп'яте. Кожен концерт, за задумом Макаренка, має свою ідею, свою родзинку. Цього разу симфонічний оркестр Національної опери України виконає твори родини Штраусів — Йоганна Штрауса (батька), Йоганна Штрауса (сина) та Йозефа Штрауса, що підкорили європейську публіку більш ніж 150 років тому.

За словами Германа Макаренка, цей концерт об'єднає все найкраще за чотири роки життя проекту. В ньому також братимуть участь артисти театру та камерний хор «Кредо» під керівництвом Богдана Пліша. На «П'ятому новорічному Штраус-концерті» оркестр, як головну дієву особу, буде представлено на сцені театру, що теж було започатковано у 2004 році. Гості зможуть стати свідками того, як твориться музика, на власні очі побачити життя складного організму.

Ольга ВІТЕР.

Фото Анатолія СТЕПАНОВА.

90 років тому зрікся влади останній український гетьман Павло Скоропадський

15 грудня в Укрінформі відбудеться прес–конференція на тему «Передатування міст України: політика чи встановлення історичної правди?»

ПАМ'ЯТЬ 33-ГО

Серп, молот і колос

Сумна дата, яку ми щойно відзначили, продовжує ятрити душі. Ятрить різних людей по-різному, і доки Голодомор дехто називає «так званим», етноцид триває. Чула діалог бабусь у маршрутці. Одна каже зумисне голосно: «Та хто їх там морив голодом...». Інша бурхливо обурюється: «Замовкни, не смій говорити таке...». І посипалися взаємні звинувачення...

Галичина не зазнала Голодомору фізіологічно, але переживає його на рівні свідомості. Про це свідчать, зокрема, й мистецькі твори. Відомий львівський скульптор Роман Романович продовжує працювати над композицією, один із варіантів якої **(на знімку)** експонується нині в рамках мистецького салону «Високий замок» у Палаці мистецтв. Але й цей варіант не є остаточним.

— Я хочу дошукатися кореня трагедії і відповіді на запитання, чому і хто це зробив, — каже скульптор. — Адже в Україні-житниці мали б жати хліб, а не смерть. Як же нам засіяти українськість у масовій свідомості? Як виполоти з неї чортополох? Питання відкрите...

Утілені у бронзі образи — промовисті: серп і молот вкупі із зів'ялими колосками. Проект пам'ятника (скульптор Роман Романович та архітектор Володимир Сачко) сподобався мешканцям села Хітар Сколівського району, і громада зібрала кошти на його спорудження. Творча праця авторів теж стала доброчинним внеском. Село хоч і не зазнало голоду 1933 року, але 19 серпня 1947 року, якраз на Спаса, Хітар знищили підрозділи НКВС, бо тут діяла офіцерська школа УПА.

— Мого старшого брата Ярослава, а він був тоді немовлям, просто викинули через вікно. Дивом вижив, — розповідає Володимир Сачко.

Монумент спорудили біля школи, щоб діти знали правду. Без цього не виростити нового покоління.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

«Незаконнонароджений» символ Перемоги

Сотні і тисячі застиглих на постаментах танків Т–34 стоять нині в місцях колишніх боїв. Що й не дивно, бо для солдатів тієї великої війни ця грізна бойова машина стала матеріальним уособленням Перемоги. До того ж не лише для танкістів, а й для всіх фронтовиків, незалежно від їх приналежності до тих чи інших родів військ.

А відтак важко повірити, що найкращий, за однoстайним визнанням і союзників СРСР по антигітлерівській коаліції, і фашистських генералів, танк Другої світової війни народився лише завдяки голому ентузіазму, не оплаченому жодною копійкою зарплат, працівників одного із харківських заводів.

Танкові «кавалеристи»

У середині 30-х років уже минулого століття жодна з армій світу ще не мала танків із протиснарядною бронею. Вважалося, що захисту екіпажу лише від ворожих куль цілком достатньо, а запорукою успішних дій броньованих машин на полі бою колишні кавалеристи часів Першої світової війни, які дослужилися до генералів і маршалів, вважали або високу швидкість танків, або їх вогневу міць. Отож Червона Армія, на озброєнні якої були багатобаштові монстри з тонкою бронею і легкі колісно-гусеничні БТ, нічим не відрізнялась від армій інших європейських держав.

Та досвід реальних бойових дій під час громадянської війни в Іспанії довів: навіть «кавалерійська» швидкість не рятує легкоброньовані машини від вогню протитанкових гармат ворога. Відтак перед арміями всіх без винятку європейських держав постало завдання створення нового покоління танків, придатних для війни в нових умовах.

Однак водночас радянське військове керівництво, більшість якого становили особи зі свідомістю Климента Ворошилова і Семена Будьонного, не могло зрозуміти, що нові часи потребують нових підходів. Технічне завдання, видане танковим конструкторам, вимагало створення трибаштового важкого танка і нової модифікації того само легкого колісно-гусеничного БТ, але... із протиснарядною бронею.

Тим часом на Ленінградському заводі дослідного машинобудування імені Кірова вже мали сумний досвід механічного поєднання непоєднуваного — малопотужного легкого танка із багатотонним протиснарядним захистом.

Вчасно зрозумівши, що перспектив машина не матиме, керівник конструкторського бюро Семен Гінзбург «захворів», що, однак, не врятувало його від звинувачень у «шкідництві». Ще гіршою мала стати доля його заступника **Михайла Кошкіна (на знімку)**, якому після тривалих і марних спроб врятувати проект довелося визнати поразку. А тим часом дослідні машини Т-111, що до їх запуску в серію, вище радянське керівництво вже запланувало відправити в Іспанію, де республіканці залишились без танків. Варто нагадати, що це був страшний 1937 рік, коли в Радянському Союзі людей розстрілювали без суду і за менші «гріхи».

...Михайла Кошкіна врятувало від смерті заступництво Серго Орджонікідзе, який поспішно відправив опального конструктора до Харкова на танковий завод, який тоді спеціалізувався на випуску знаменитих БТ. Якби не це рішення наркома, то, можливо, після його таємничої загибелі майбутній творець «тридцять четвірки» став би лише однією із мільйонів безіменних жертв сталінських гулагів.

Утім, навряд чи колишнього директора невеликої кондитерської фабрики, який лише у 36 років (!) здобув диплом інженера і мав за плечима три роки конструкторського стажу (до того ж роботи над провальним проектом танку!) зустріли в Харкові з радістю.

Отож залишається лише дивуватись особливому таланту Михайла Кошкіна завойовувати прихильність людей та вести їх за собою. Лише завдяки цьому новому головному конструктору, який отримав завдання на проектування колісно-гусеничного аналога БТ із протиснарядною бронею товщиною 20 міліметрів, удалось переконати колег у необхідності паралельно із державним замовленням проектувати за рахунок вільного часу абсолютно новий танк, якому судилося стати кращим у світі.

Так, крім замовленого армією колісно-гусеничного А-20, почав народжуватись гусеничний Т-32 із небаченою доти для середнього танка товщиною броні — 32 міліметри.

Народний танк

Едуард де Боно колись сказав, що, вдосконалюючи диліжанс, можна створити супердосконалий диліжанс, але не першокласний автомобіль. Слова ці з повним правом можна віднести до Т-34, в якому вперше поєднались обов'язкові нині для всіх сучасних танків вимоги — потужна гармата, міцна броня і висока маневреність, що до Кошкіна не вдавалось жодному конструктору.

> Тоді конструктори створеного в Україні танка наважуються на відчайдушний крок, який згодом, уже в роки війни, врятує життя сотням тисяч радянських воїнів.

Але для того, щоб переконати колег у доцільності відмови від традиційного досі бензинового танкового двигуна (з яким, до речі, фашистські танки пройшли всю війну), головному конструктору довелось навіть продемонструвати колегам різницю у вогненебезпечності бензину і солярки, експериментуючи посеред заводського двору із наповненими пальним відрами і запаленим факелом. Варто нагадати, що конструктора створеного теж у Харкові танкового дизельного двигуна В-2, яким упродовж кількох десятиріч (!) оснащувались радянські танки, Костянтина Челпана... репресували у грудні 1937 року.

> За радянських часів навіть назву легендарного танка «ідеологізували», стверджуючи без тіні сорому, що його названо на честь 1934 року, в якому, мовляв, партія прийняла «історичне рішення про технічне переоснащення Червоної Армії».

З не меншими труднощами зіткнувся Кошкін під час переходу до загальноприйнятого нині так званого раціонального кута нахилу броні, завдяки якому снаряди або рикошетять, або мають пробивати метал за значно довшим шляхом, ніж якби броньовані листи стояли вертикально.

Але навіть ці нововведення не змогли допомогти А-20, який через занадто складний і важкий механізм колісно-гусеничного ходу програвав своєму конкуренту і за товщиною броні, і за потужністю озброєння, прийнятного для встановлення на бойовій машині. Отож і конструктори, і робітники заводу, які на громадських засадах, без жодної оплати почали втілювати в металі проект танка, названого ними «Зустрічний», були впевнені: армії потрібен саме він.

Однак на адресоване наркому оборони Ворошилову і начальнику автобронетанкового управління Червоної Армії комкору Дмитру Павлову звернення із проханням дозволити представити Головній військовій раді проекти обох танків, надійшла підписана заступником наркома Григорієм Куликом категорична заборона. Можна уявити, на який смертельний ризик наражався Михайло Кошкін, коли, знехтувавши наказом, почав свою доповідь перед вищим керівництвом країни саме з проекту «Зустрічного». Голову «нахабного» порушника врятував лише милостивий дозвіл Сталіна: мовляв, давайте не будемо перешкоджати конструкторам, а там подивимось, що у них вийде.

Похід на Москву

Так паралельно з А-20, який фактично був лише вдосконаленою модифікацією БТ із 20-міліметровою бронею і 45-міліметровою гарматою, згодом влучно охрещеною вже під час війни «Смерть артилеристам», зрештою дістав законне право на життя і танк Т-32.

Проте вже невдовзі харківські конструктори зрозуміли: нова машина здатна нести набагато потужнішу броню. Відтак на заміну 32-міліметровому металу, товщина якого свого часу й дала назву новому танку, прийшла 45-міліметрова броня. Та щоб зайвий раз цього не афішувати, у проектній документації бойова машина стала іменуватись Т-33, а після заміни на ній 76-міліметрової гармати новою розробкою такого ж калібру знаменитого артилерійського КБ інженера Грабіна танк отримав наступний порядковий номер, ставши нарешті «тридцять четвіркою».

Залишається лише додати, що за радянських часів навіть назву легендарного танка «ідеологізували», стверджуючи без тіні сорому, що його названо на честь 1934 року, в якому, мовляв, партія прийняла «історичне рішення про технічне переоснащення Червоної Армії». І це за того, що не менші складнощі супроводжували встановлення на танк гармати Ф-34, яку довелось запускати у виробництво навіть без її офіційного прийняття на озброєння (серед супротивників знову були Ворошилов, Кулик, Павлов тощо). Лише наприкінці 1941 року, коли на фронті вже належним чином оцінили високі бойові якості і Т-34, і його гармати, на одній із нарад у Сталіна нарешті виплив цей «факт свавілля», який у мирний час міг би коштувати життя всім причетним до «змови» конструкторам і виробничникам.

До того ж першим «злісним» порушником став той-таки Михайло Кошкін, на танку якого дуло гармати, наперекір загальноприйнятим тоді конструкторським канонам, вийшло за габарити бойової машини. Завдяки довгому стволу бронебійному снаряду надавалась така висока початкова швидкість, що він на відстані в кілометр легко пробивав вертикальну лобову броню німецьких танків товщиною 50—60 міліметрів, тим часом як сам Т-34 залишався невразливим для вогню всіх наявних на початку війни танкових артсистем ворога.

Та, на переконання військових ретроградів у високих чинах, така «комбінація» не мала права на існування, адже, як заявив уже згадуваний комкор Павлов, «під час руху танка через рів чи кювет дуло може зачерпнути землю». І це попри те, що Михайло Кошкін сам запропонував на диво просте розв'язання проблеми: піднятий до максимально можливого верхнього рівня ствол гармати вже «вписувався» в габарити танка.

У середині 30-х років уже минулого століття жодна з армій світу ще не мала танків із протиснарядною бронею

Ще до порівняльних випробувань А-20 і Т-34, які пройшли восени 1939 року, заступник наркома оборони Кулик заявив про безумовну перевагу А-20 над «незаконнонародженим» гусеничним танком. Та насправді все було із точністю до навпаки, що, врешті-решт, примусило членів комісії виявити «героїзм», записавши в акті випробувань: обидві машини продемонстрували хороші показники, відтак варто продовжити роботу над обома варіантами нового танка.

Однак це «соломонове рішення» стало важким ударом для харківських танкобудівників, які були впевнені: саме створений ними «народний танк» потрібен країні. А останню крапку на долі Т-34 мала поставити категорична заборона того-таки Кулика відправляти майбутній танк Перемоги на показ зразків нової військової техніки в Москві.

Формальним приводом для цього стала відсутність у Т-34 передбаченого відомчими інструкціями випробувального пробігу у три тисячі кілометрів. Та всі розуміли: навіть найкращі бойові характеристики нового танка йому не зарадять, якщо вищим керівництвом держави вже буде ухвалено рішення про запуск у виробництво зовсім іншої техніки.

І тоді конструктори створеного в Україні танка наважуються на відчайдушний крок, який згодом, уже в роки війни, врятує життя сотням тисяч радянських воїнів. Заручившись підтримкою наркома важкого машинобудування В'ячеслава Малишева, два дослідні екземпляри Т-34 вирушають до столиці своїм ходом. На початку березня 1940 року замасковані під звичайні тягачі бойові машини, долаючи снігові замети і бездоріжжя, здійснюють безпрецедентний в історії бронетанкової техніки пробіг Харків—Москва, «намотавши» на свої гусениці близько півтори тисячі кілометрів. Разом із своїми танками йде в перший для «тридцять четвірок» «бій» і їх головний конструктор.

Поява харківських танків на Іванівській площі столиці стала неприємним сюрпризом для «червонних кавалеристів», але після того, як відправлені після показу на артилерійський полігон Т-34 довели абсолютну невразливість під вогнем протитанкових гармат-«сорокап'яток», що були тоді на озброєнні нашої армії, крити було вже нічим. Навіть не дочекавшись офіційного завершення випробувань нового танка, Політбюро ЦК ВКП(б) приймає рішення «Про виробництво танків Т-34 в 1940 році».

Утім, ще до прийняття цього доленосного в непростій історії «тридцять четвірок» документа, бойові машини вже пройдуть передбачені інструкціями три тисячі кілометрів пробігу. Кошкін відмовиться вантажити танки на нарешті «милостиво» надані для їх транспортування залізничні платформи, вирішивши повернутись до Харкова знову «своїм ходом» — цього разу, долаючи весняну трясовину ґрунтових доріг.

Перші 25 танків Т–34 вже «уральського» виробництва українські танкобудівники відправили на фронт 8 грудня 1941 року.

Т-34 з честю витримають черговий екзамен, а ось їх головний конструктор — ні. Кількарічна робота на межі людських можливостей і важка застуда, зароблена під час танкового походу на Москву й повернення до Харкова, не минули безслідно. 26 вересня 1940 року Михайло Кошкін помер від запалення легенів. Ще 8 місяців і 26 днів залишалося до початку Великої Вітчизняної війни, а творець танка Перемоги вже загинув смертю солдата в непомітному, але від того не менш жорстокому і важкому бою.

Чи почуємо правду про війну?

Коли йдеться про 1941 рік, в уяві одразу постають відчайдушні спроби наших піхотинців гранатами і пляшками із запалювальною сумішшю зупинити полчища фашистських танків, тоді як наші бойові машини зникли невідомо куди.

Отож недаремно впродовж довгих десятиріч радянські історики вважали за краще зайвий раз не акцентувати увагу на кількісному співвідношенні радянських і німецьких бронетанкових сил на початку війни, лише побіжно згадуючи, що практично воно було рівним, але «значна частина наших танків уже застаріла, а розпочате переозброєння армії так і не вдалось завершити».

Насправді і кількісна, і якісна перевага була на радянському боці. Адже жоден із 3712 фашистських танків (майже тисяча із яких взагалі мали протикулеву броню) не міг завдати ніякої шкоди 1475 радянським Т-34 і КВ, що вже були на озброєнні Червоної Армії. Ось тільки більшість із них дісталось ворогу без жодного пострілу. І передусім у Західному особливому військовому окрузі, командування яким перед війною довірили вже згадуваному Павлову.

Не кращою була ситуація і на Південно-Західному фронті (колишньому Київському особливому окрузі), коли кинуті на вимогу начальника головного політуправління Червоної Армії Лева Мехліса в контрнаступ проти фашистських військ сотні нових Т-34 і КВ, залишившись без пального і снарядів, перетворились на купи металу. Більше того, трофейні радянські танки німці з успіхом використовували в боях за Київ, про що радянські історики взагалі ніколи не згадували.

Це приклад того, як навіть ціною власного життя Михайло Кошкін і очолюваний ним колектив харківських конструкторів у співдружності з українськими танкобудівниками забезпечили перевагу над ворогом, а бездарність вищого військово-політичного керівництва СРСР звела цю перевагу нанівець.

Щодо хрестоматійного вислову на адресу «тридцять четвірки» маршала Івана Конєва — «Не було кращої бойової машини в жодній із армій світу. Жоден інший танк не витримував з ним порівнянь: ні американський, ні англійський, ні німецький. Як ми були вдячні за нього нашим уральським і сибірським робітникам, технікам, інженерам!», — то, як виявляється, чимало уральців і сибіряків насправді були... українцями. Адже із випущених в СРСР за роки війни 95099 танків і САУ всіх моделей і модифікацій більше третини, або 35 тисяч, Т-34 припадає на долю евакуйованого на Урал харківського заводу, який перший дав путівку в життя майбутньому танку Перемоги. До речі, перші 25 танків Т-34 вже «уральського» виробництва українські танкобудівники відправили на фронт 8 грудня 1941 року.

На початку березня 1940 року замасковані під звичайні тягачі бойові машини, долаючи снігові замети і бездоріжжя, здійснюють безпрецедентний в історії бронетанкової техніки пробіг Харків—Москва, «намотавши» на свої гусениці близько півтори тисячі кілометрів.

Віктор ШПАК.

Фото з архіву автора.

ПАМ'ЯТЬ 33-ГО

Очевидець...

Написав свою книжку–поему про Голодомор і його очевидець, поет, журналіст, завідувач літературної частини Кіровоградського обласного муздрамтеатру **Володимир Шурапов (на знімку)**.

«Перебуваючи у силовому полі щемливо-просвітлених почувань Володимира Шурапова, знову, як і після кожного попереднього його видання, починаєш дивуватися: яке ж велике й добре серце в цієї людини! Воно не втратило здатності любити. Його не звоювала байдужість. І це попри те, що дитинство було жорстоко перекраяне недолею тридцятих. А ще війна, а ще... Та всупереч усім «а ще» у трудах і днях нашого автора брало гору вміння жити серцем», — написав у передмові до книжки професор, ректор Кіровоградського державного педуніверситету Григорій Клочек.

І продовжив: «...Маємо у новій книжці нашого автора присутність такого світла, яким трепетно огорнуті незабутні постаті мами й батька, діда Нестора й баби Варвари. І вся стражденна Україна з її обезголеними страшним лихоліттям голодомору Сухими й Глибокими Балками, Високими Байраками, Мамайками, Северинками, Грушівками й Ташликами. При світлі пам'яті митцеві невтишимо болить усе: кожне обібране в наглий спосіб життя, понівечені долі, згорьовані душі, незасіяна нива й невиспівана пісня.»

А нещодавно артисти Кіровоградського академічного обласного українського музично-драматичного театру Іван Кравцов, Микола Ярошенко, Наталя Іванчук, Людмила Мороз, Валентина Литвиненко, Анатолій Литвиненко, Валерій Мороз та Олександр Ярошенко і диктор Кіровоградської обласної держтелерадіокомпанії Микола Левандовський (від автора) представили слухачам радіоп'єсу за цією поемою.

Петро МЕЛЬНИК.

Фото автора.

Політичні репресії описали в нарисах

П'ятий том серії книжок «Реабілітовані історією» презентували в обласному інституті післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського. «Видання є результатом виконаного обов'язку перед пам'яттю невинно убієнних комуністичною владою людей», — зазначив заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Сергій Соловей. — На сторінках книжки розповідається про уродженців та мешканців Полтавщини, які зазнали незаконних репресій у роки тоталітаризму. Серед них — Володимир Грінченко, Михайло Драй-Хмара, Микола Зеров, Микола Міхновський, Кирило Осьмак, Симон Петлюра, Володимир Шемет.

Нариси про життя та діяльність майже двох сотень постатей, зібрані в науково-документальному виданні, написані різними авторами. Упорядником книжки став директор центру з дослідження історії Полтавщини Олександр Білоусько. Обласну редакційну колегію очолив Сергій Соловей. Тим часом автори обіцяють, що на цьому робота зі встановлення історичної правди не завершиться.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Англійські танки — в Луганську

Подейкують, що Луганську заздрять усі країни, тому що він має одразу два екземпляри диво-техніки минулого століття.

Ідеться про англійські танки «МК-5», які збереглися в Луганську ще з часів Першої світової війни. До того ж у відносно непоганому стані. А сама країна—творець цього технічного дива не має навіть одного екземпляра. От тому й почав учащати до луганчан у гості голова товариства «Лінкольн-танк» із Великої Британії Роберт Скотт. Мова йде про реставрацію танків і у зв'язку із цим обговорюється майбутнє фінансування. Коштів треба багато. Навіть мільйона доларів буде недостатньо. Британці, зрозуміло, хотіли б доставити до себе додому хоча б один екземпляр цієї машини, яка свого часу вважалася технічною досконалістю. Але з луганчанами на цю тему краще не говорити. По-перше, Луганськ — єдине місто пострадянського простору, що має одразу два екземпляри унікальних машин (один зберігся в Харкові, але в гіршому стані, по одному стоять в Архангельську та у Підмосков'ї). По-друге, обидва танки є головною частиною меморіального комплексу Борцям революції. А по-третє, цікава сама історія збереження цих пам'ятників минулих років. І вона дорога жителям обласного центру. Тому йдеться не лише про реставрацію англійських танків, а й про реконструкцію всього меморіального комплексу.

Цей проект цілком можна назвати міжнародним. І не тільки тому, що йдеться про європейську історію. Можливо, вперше його здійснюватимуть дві громадські організації: з української сторони — Товариство охорони пам'яток, а з боку британців — організація «Лінкольн-танк». До того ж головну частину фінансування проекту бере на себе англійська сторона. Плановано не просто реставрувати зовнішній вигляд бойових машин минулого століття, а й встановити на них головні необхідні механізми. Навряд чи танки зможуть рухатися, але змусити стукати їхні «серця» фахівці мають намір. За задумом Роберта Скотта, один танк буде призначено для екскурсантів: у його «тілі», розміри якого становлять 22 кв. м, можуть вільно розміститися більше десятка людей. Другий становитиме інтерес для фахівців як доказ здатності англійських технарів не тільки згенерувати ідею, а й утілити її в життя. Одне слово, в Луганську відкриється міжнародний туристичний маршрут, який, є надія, залучить чимало закордонних аматорів старовини й подорожей.

Навряд чи танки зможуть рухатися, але змусити стукати їхні «серця» фахівці мають намір.

До луганських англійських танків сьогодні привернуто увагу істориків, учених, інженерів, фахівців інших напрямів з усієї України. Встановлюється історія танків, досліджується стан броні, відновлюються деталі машини. Броня, до речі, дала великі тріщини, і сьогодні вчені беруться за її «лікування». Але це робота не одного дня. Перш ніж почати «лікування», буде проведено повне дослідження складу металу танку. А тим часом шефство над танками взяли курсанти Луганського військового ліцею.

Алла АНТІПОВА.

Остання гончарна піч Гончарівки

НАРОДНІ РЕМЕСЛА

Село Гончарівка, що в Монастириському районі на Тернопільщині, нинішню назву здобуло шістдесят років тому. Колись воно звалося Вичулки. Старожили кажуть, що татари тут перед нападом відсиджувалися — вичікували. Перейменували на Гончарівку слушно: ще донедавна село славилося своїми гончарами. Працювало їх тут більше тридцяти, в тому числі знаний член Спілки народних майстрів України Іван Михайлович Бойко. «І мій батько був гончарем, — хвалиться сільський голова Петро Горожанський, — а я вже ні. Важка праця, та й не цінується нині. Один упертий залишився — Іван Вдовин. Ходімо, покажу, де живе».

Фото автора.

Не кожному глина дається

Обійстя Вдовиних добротне. Видно, що господарі тут живуть. Уся таїна народження гончарних виробів відбувається у невеликій хатині-майстерні, куди веде нас господиня пані Ольга. Кажуть, що родина живе з гончарства. Всюди розкладено горщики, горнятка, макітри, глечики... Нині гаряча пора, перед Різдвом — основний заробіток. Люди охоче розкуповують макітри. Традиція непорушна: справжня кутя має бути тільки у глиняному посуді. Тож невдовзі Іван Васильович ярмаркуватиме в Тернополі.

ПРЯМА МОВА

Коли інколи на базарі покупці починають торги за макітру, він, звичайно, спустить декілька гривень, а про себе подумає: «Знали б ви, якою працею вони даються».

А шлях до макітри довгий... Треба заготувати глину двох видів: червону (пісну) і сиву (жирну), змішати їх, змочити водою, довго толочити на вереті. Пані Ольга допомагає чоловікові це робити. Навчилася від свекра, коли прийшла за невістку. Розповідає, що сім потів зійде, поки ту глину замісиш. Має бути вона надзвичайно пластична і без жодних домішок. Підготовлену сировину накривають рядном, щоб не висихала. А ось сісти за круг господиня не наважується. Пробувала, але глина не дається. Дуже тонка це робота. Треба мати особливе чуття в пальцях, бо глина мов жива. Трішки натиснеш — і вже брак. Зняти виріб з круга також треба вміти. Іван Васильович демонструє, як із шматка глини народжується диво-глечик. Пропонує зняти з круга готовий виріб, але він, мов живий, хитається в усі боки. Майстер бере його ніжно, ніби немовля, і ставить на дошку, де вже сушаться такі само глечики-близнюки. У природному сушінні є свої нюанси: не можна цього робити ні на сонці, ні на вітрі, тому процес триває довго. Потім вироби відправлять у піч. Майстрував її Іван Васильович два роки. Розбирав і знову складав, поки не досяг того, чого хотів. Знається він не лише на гончарстві, а й добрий столяр, слюсар, зварювальник. Палять піч дровами. І вдень, і вночі слід підтримувати потрібну температуру. На одну закладку гончарних виробів іде шість кубометрів дров.

«У глиняному горщику і сметани більше...»

Пані Ольга каже: «Якщо молоко наливати у глиняний горщик, сметани буде вдвоє більше, ніж у скляному слоїку, та й кисляк набагато смачніший. Але теперішні господині воліють послуговуватися скляним посудом. Глиняний потребує догляду: треба випарити кропивою, споліскувати декілька разів, а зі скляною тарою клопоту менше». Збанки для молока ресторани замовляють хіба що для інтер'єру. А ось горщики для запікання і ресторанні кухарі, і господині давно оцінили: страви в них неперевершені.

ФАКТ

Тільки б допомогти їм із реалізацією своїх виробів. За належної реклами попит був би. У збереженні народних ремесел має бути зацікавлена передусім держава.

Нині великий попит мають дешевий китайський фарфор і пластмаса, які витісняють гончарні вироби — прадавнє українське ремесло. А вони ж, крім того, що екологічно чисті, красиві, то ще й зберігають тепло людських рук, несуть позитивну енергетику. Та де їх придбати? Іван Васильович каже, що охоче брав би участь у виставках, однак ніхто не запрошує. Реалізовував би свої вироби через торгівлю, але вона також зацікавленості не виявляє. Шкода. Гадаю, люди охоче купували б вироби із глини, якби їх супроводжувала належна реклама. Рано чи пізно ми наситимось дешевим і не завжди корисним для здоров'я ширвжитком і почнемо цінувати своє. Наші майстри вміють класно робити те, що не повторить жодна машина.

Треба робити все можливе, щоб не згасла остання в Гончарівці гончарна піч. Надію вселяє те, що із двох доньок Вдовиних молодша Іванка планує вчитися в Косові, щоб продовжити родинне ремесло. Може, на її долю випадуть кращі часи?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Інвестиційні зобов'язання БТА Банку перед Україною повністю виконано

Про це заявив голова ради директорів БТА Банку (Казахстан) **Мухтар Аблязов (на знімку)** за підсумками зустрічі з головою Фонду державного майна Валентиною Семенюк-Самсоненко.

Купівля БТА Банком 25-відсоткового державного пакета НАСК «Оранта» за 500 мільйонів гривень у 2007 році стала не тільки однією з найбільших приватизаційних угод в історії України, а й позначена чітким виконанням інвестиційних зобов'язань перед державним бюджетом країни.

«Ми повністю виконали взяті на себе зобов'язання перед державою під час купівлі 25-відсоткового пакета. Передусім мова йшла про збереження чисельності персоналу», — зазначив пан Аблязов. Він також заявив, що БТА Банк одразу погодився на такі умови, оскільки філософією компанії є дбайливе ставлення до кадрів і відповідальність перед країною, де ведеться бізнес. «Ми й надалі маємо намір дбайливо ставитися до головної цінності компанії — людей», — підкреслив Мухтар Аблязов.

Серед інших вимог ФДМ було недопущення погіршення фінансового стану компанії. «Цей пункт теж було виконано», — зазначив пан Аблязов. За 2007 рік НАСК «Оранта» зібрала рекордний для класичного страхового ринку обсяг страхових платежів — 693,8 мільйона гривень. За підсумками 9 місяців 2008 року загальний обсяг страхових премій у НАСК «Оранта» досяг 706,1 мільйона гривень.

Довідка. *НАСК «Оранта» — найбільша страхова компанія класичного страхового ринку України. Компанія має найбільшу філіальну мережу по всій Україні, що налічує 800 структурних підрозділів в обласних центрах, містах і районах України. У компанії працюють понад 9 тисяч співробітників по всій країні, із них 7 тисяч — страхові агенти.*

Державний комітет України з державного матеріального резерву відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 року № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання» оголошує конкурсний відбір на заміщення посади керівника державного підприємства «Ресурспостач» (вул. П. Пестеля, 4 м. Київ), що належить до сфери управління Держкомрезерву

Основні напрями діяльності підприємства:
— формування, розміщення, зберігання, використання, поповнення та освіження запасів державного резерву;
— інформаційно-аналітичне, науково-методичне та нормативне забезпечення роботи з формування, розміщення зберігання, використання, поповнення та освіження запасів державного резерву;
— організація та здійснення будівництва, реконструкції, ремонту та експлуатації виробничих об'єктів та об'єктів соціального призначення системи державного резерву;
— здійснення посередницької та торговельної діяльності.

Строк і місце приймання заяв на участь у конкурсному відборі та номер телефону для довідки: заяви на конкурс приймаються протягом 30 календарних днів з дня оприлюднення (опублікування) оголошення про конкурс за адресою: 01601, МСП, Київ-4, вул. Пушкінська, 28, Департамент забезпечення діяльності Комітету, кім. 306, тел. 234-25-46, 234-33-76.

Перелік документів, що подаються претендентом особисто:
— заява про участь в конкурсі;
— належним чином завірена копія документа, що посвідчує особу;
— витяг з трудової книжки;
— копія документа про повну вищу освіту за відповідною спеціальністю;
— заповнений аркуш обліку кадрів;
— інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством;
— довідка про стан здоров'я;
— довідка про відсутність в особи судимості;
— рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Дата і місце засідання комісії з розгляду заяв претендентів і доданих до них документів:
15 січня 2009 року 01601, МСП, Київ-4, вул. Пушкінська, 28 кім. 305.

Дата і місце проведення конкурсного відбору (заслуховування учасників конкурсного відбору, розгляд наданих ними конкурсних пропозицій) **оприлюднення його результатів та визначення переможців:**
5 лютого 2009 року 01601, МСП, Київ-4, вул. Пушкінська, 28 кім. 305.

Конкурсна пропозиція повинна містити програми діяльності підприємства на середньострокову перспективу, в якій передбачається:
— план з виробничої діяльності;
— заходи з виконання завдань та результата аналізу можливих ризиків, а також з поліпшення техніко-економічних та фінансових показників, підвищення його конкурентоспроможності;
— обсяг надходження коштів до бюджетів;
— пропозиції щодо очікуваної динаміки поліпшення основних показників фінансово-господарської діяльності.

Вимоги до претендентів:
— повна вища освіта за відповідною спеціальністю;
— досвід успішної роботи з управління підприємством;
— комунікабельність, готовність взяти на себе відповідальність, уміння аналізувати проблеми.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАЧЕРГОВИХ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКБ "НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ"

Акціонерний комерційний банк "Національний кредит" повідомляє про проведення 27 січня 2009 року позачергових загальних зборів акціонерів банку, які відбудуться об 11-00 годині в приміщенні приміщенні банку об 11-00 години, за адресою: м.Київ, вул. Тургенєвська, 52/58 з наступним порядком денним:

Внесення змін до складу Спостережної Ради банку.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 10:30 до 11:00 за місцем проведення загальних зборів акціонерів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу.

Телефон: 8 044 486 16 70
Факс: 8 044 482 38 48

Правління АКБ "Національний кредит"

Повторно

23 грудня 2008 року о 10 годині Українська Універсальна товарна біржа

проводить аукціон з продажу активів платника податків ДВАТ «Стахановске енергоуправління», які перебувають у податковоі застави Стахановської ОДПІ Луганської області:

Лот №1. Комплекс нерухомого майна колишнього дитячого садку №11 за адресою: Луганська обл., м. Стаханов, вул. Партизанська, буд. 2. Початкова (стартова) ціна - 96 000,00 грн. у т. р. ПДВ.

Порядок розрахунків та особливі вимоги згідно оголошення у газеті «Голос України» №165 від 2 вересня 2008 року.

Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, 34-43-24.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) Ухвалою від 26 листопада 2008 року по справі № 2/168-Б визнав банкрутом СТОВ «Северинське» (с. Северини, Старокостянтинівського району, Хмельницької області) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Білика Володимира Анатолійовича (ліцензія АБ № 271791 від 06.05.2006 року.), (31100, Хмельницька область, м. Старокостянтинів, вул. Попова 15/63).

Постановою Господарського суду м. Києва від 20.11.2008 по справі № 44/377-б підприємство об'єднання громадян «Госпрозрахункове підприємство тендерної палати України «Держзакупівлі інформ» (01001, м. Київ, вул. Хрещатик, б. 6, ЄДРПОУ 33946310) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором ТОВ «Оілтех».

Претензії кредиторів приймаються за адресою: 03115, м. Київ, п/в 115, а/с 72.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) від 19.11.2008 р. № 341/14б-06/13-08 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Базис-Інвест», Київська область, м. Бориспіль, вул. Дзержинського, 14, код ЄДРПОУ 30365235 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Сапожнікова Сергія Івановича, ліцензія серії АБ № 217000 від 12.05.2005 р., м. Київ, вул. Щорса. 32, кв. 72.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел. 66-11-31) від 23 жовтня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по справі № 8/120-08, боржник: Суб'єкт підприємницької діяльності Олійник Богдан Олександрович, ідентифікаційний код 3183307312, 23032, Вінницька область, Барський район, с. Міжлісся, вул. Щорса, 1, ідентифікаційний код 3183307312.

Ліквідатором банкрута призначено Олійника Богдана Олександровича, 23032, Вінницька область, Барський район, с. Міжлісся, вул. Щорса, 1.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Львівський окружний адміністративний суд повідомляє відповідачів ТзОВ «Євролюкс Буд» та ТзОВ «Моя оселя», що на 16:00 год. 19 грудня 2008 року призначено до судового розгляду адміністративну справу № 2а-1958/08 за позовом ДПІ у Франківському районі м. Львова до ТзОВ «Євролюкс Буд» та ТзОВ «Моя оселя» про визнання нечинним господарського зобов'язання.

Розгляд справи відбуватиметься у залі судових засідань № 3 Львівського окружного адміністративного суду за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2 (1-й поверх).

В разі неявки відповідачів справа розглядатиметься у його відсутності за наявними у матеріалах справи доказами.

Ліквідатор ВАТ «Радехівський цукровий завод» та Товарна біржа «Універсальна»,

м. Радехів Львівської області, повідомляє про проведення аукціону (публічних торгів) з реалізації майна підприємства-банкрута, які відбудуться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів Львівської області.

На аукціон (публічні торги) виставляється наступне майно:

Лот №1: Адміністративний корпус (І-ІІ поверхи, поз. 1. Літ.-З, заг. пл. 3 267,9 кв. м), який становить 61/100 частин будинку, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів Радехівського р-ну Львівської обл., за ціною 1 498 000,00 грн. (без ПДВ);

Лот №2: Житловий будинок (гуртожиток) (поз. 2, заг. пл. 87,1 кв. м), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13 в с. Жвирка Сокальського р-ну Львівської обл., за ціною 38 500,00 грн. (без ПДВ);

Лот №3: Колодязь, що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13 в с. Жвирка Сокальського р-ну Львівської обл., за ціною 1 694,00 грн. (без ПДВ);

Лот №4: Вбиральня (поз. 16), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13 в с. Жвирка Сокальського р-ну Львівської обл., за ціною 2 450,00 грн. (без ПДВ);

Лот №5: Сарай - конюшня (поз. 4, заг. пл. 49,7 кв. м), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13, в с. Жвирка Сокальського р-ну Львівської обл., за ціною 6 930,00 грн. (без ПДВ);

Лот №6: Сарай - конюшня (поз. 12. Літ-Й, заг. пл. 60,5 кв. м), що знаходиться по вул. Залізнична, 19-А в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської області, за ціною 8 400,00 грн. (без ПДВ);

Лот №7: Колодязь, що знаходиться по вул. Залізнична, 19-А в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за ціною 1 694,00 грн. (без ПДВ);

Лот №8: Сарай - конюшня (поз. 9, заг. пл. 140,4 кв. м), що знаходиться по вул. Залізнична, 11-А в с. Добросин Жовківського р-ну Львівської обл., за ціною 20 790,00 грн. (без ПДВ);

Лот №9: Вбиральня (поз. 7), що знаходиться по вул. Залізнична, 11-А в с. Добросин Жовківського р-ну Львівської обл., за ціною 476,00 грн. (без ПДВ);

Лот №10: Автомобіль САЗ 3507 (1991 р. в., тип ТЗ - САМОСКИД-С), що знаходиться по вул. Залізнична, 19-А в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за ціною 3 290,00 грн. (без ПДВ);

Лот №11: Автомобіль ГАЗ-САЗ 3507 (1990 р. в., тип ТЗ - САМОСКИД-С), що знаходиться в с. Павлів Радехівського р-ну Львівської області, за ціною 1 610,00 грн. (без ПДВ);

Лот №12: Вантажний півпричіп ОдаЗ-93571 (1990 р. в., тип ТЗ - вантажний півпричіп), що знаходиться за адресою: с. Павлів Радехівського р-ну Львівської області, за ціною 3 750,00 грн. (без ПДВ);

Лот №13: Напівпричіп ОдаЗ-99761 (1994 р. в., тип ТЗ - напівпричіп), що знаходиться за адресою: с. Вузлове Радехівського р-ну Львівської області, за ціною 8 190,00 грн. (без ПДВ);

Лот №14: Причіп 1ПТС-9 (1987 р. в., найменування машини ТЗ - причіп), с. Павлів Радехівського р-ну Львівської області, за ціною 1925,00 грн. (без ПДВ);

Лот №15: Станція технічного обслуговування (СТО) - заг. пл. 241,5 кв. м, що знаходиться за адресою: Львівська область, Радехівський р-н, с. Павлів, за ціною 95 600,00 грн. (без ПДВ);

Лот №16: Хлораторна (цех згущеного молока) - заг. пл. 791, 1 кв. м, що знаходиться за адресою: Львівська область, Радехівський р-н, с. Павлів, за ціною 287 800,00 грн. (без ПДВ);

Лот №17: Овочесховище з автогаражами - заг. пл. 581,8 кв. м, що знаходиться за адресою: Львівська область, Радехівський р-н, с. Павлів, за ціною 234 200,00 грн. (без ПДВ);

Лот №18: Склад драже - кондитерський цех - заг. пл. 1 186,0 кв. м, що знаходиться за адресою: Львівська область, Радехівський р-н, с. Павлів, за ціною 471 200,00 грн. (без ПДВ);

Лот №19: Автомобіль ГАЗ 5201 (1984 р. в., реєстраційний номер 34-52 ЛВМ, шасі (рама) №0719876, двигун №114366), що знаходиться за адресою: Львівська область, Радехівський р-н, с. Павлів, за ціною 1 500,00 грн. (без ПДВ).

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової вартості об'єкта продажу зараховується на рахунок ВАТ «Радехівський цукровий завод» відкритий в Райффайзен Банк Аваль, м. Львів, МФО 325570, р/р 260046368, код ЄДРПОУ - 05463785.

Заявки на участь в аукціоні (публічних торгах) приймаються до 10.01.2009 р. за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів, Львівська область.

Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення аукціону (публічних торгів).

Аукціон відбудеться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів, Львівська область, 15.01.2009 р. об 11:00 год.

1. Замовник торгів:
Товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149
1.1 Поштова адреса замовника: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
2. Інформація про предмет закупівлі: ***Закупівля послуг з проведення розслідувань і забезпечення безпеки об'єктів ТОВ "Сервіс-Інвест" у Донецькій області***
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано в ***газеті "Голос України" №198 (4448) від 17.10.2008 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www.nerc.gov.ua за №72936***
4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими: ***10.12.2008 р.***
5. Вартість договору: ***267 180 (двісті шістдесят сім тисяч сто вісімдесят) грн. 00 коп. з ПДВ в місяць***
6. Інформація про переможця торгів
6.1.Назва: ***ТОВ "Сервісне підприємство",код ЄДРПОУ 34456687***
6.2. Поштова адреса переможця: ***83001, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11***
6.3. Телефон: ***(062) 389-40-26***

1. Замовник торгів:
Товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149
1.1 Поштова адреса замовника: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
2. Інформація про предмет закупівлі:
вироби металеві інші, а саме:
Лот 1: лінійна арматура;
Лот 2: спіральна арматура.
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано в газеті ***"Голос України" №199(4449) від 18.10.2008р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www.nerc.gov.ua за №72938.***
4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими: ***10.12.2008 р.***
5. Вартість договору:
Лот 1 - ***292 272 (двісті дев'яносто дві тисячі двісті сімдесят дві) грн. 22 коп. з ПДВ,***
Лот 2 - ***755 003 (сімсот п'ятдесят п'ять тисяч три) грн. 33 коп. з ПДВ.***
6. Інформація про переможця торгів:
Лот 1
6.1. Назва: ***ТОВ "Аліт"***,код ЄДРПОУ ***30255335***
6.2. Поштова адреса переможця: ***83052, м. Донецьк, бул. Шахтобудівників, 39/6***
6.3. Телефон: ***(062) 382-89-63***
Лот 2
6.4. Назва: ***ТОВ "ВТК "ВЛ-Комплект"***,код ЄДРПОУ ***32316022***
6.5. Поштова адреса переможця: ***95000, м. Сімферополь, вул. Ген. Васильєва, 34***
6.6. Телефон: ***(0652) 54-90-39***

Хмельницький міськрайонний суд викликає в якості відповідачів Литвак Молке Меєрівну та Литвак Рейзю Вольківну в судове засідання, яке відбудеться 22 грудня 2008 року о 9 год. 30 хв. в приміщенні Хмельницького міськрайонного суду по вул. Театральній, 54, каб. 410 по цивільній справі за позовом Крупи Олени Сергіївни до Сича Миколи Степановича, Садовського Михайла Леонідовича, Литвак Молке Меєрівни, Литвак Рейзі Вольківни, Хмельницької міської ради, управління земельних ресурсів та земельної реформи Хмельницького міськвиконкому про встановлення порядку користування земельною ділянкою, та за зустрічними позовами: Сича Миколи Степановича до Крупи Олени Сергіївни, Садовського Михайла Леонідовича, Литвак Молке Меєрівни, Литвак Рейзі Вольківни, Хмельницької міської ради, управління земельних ресурсів та земельної реформи Хмельницького міськвиконкому про визначення порядку користування земельною ділянкою Садовського Михайла Леонідовича до Сича Миколи Степановича, Крупи Олени Сергіївни, Литвак Молке Меєрівни, Литвак Рейзі Вольківни, Хмельницької міської ради, управління земельних ресурсів та земельної реформи Хмельницького міськвиконкому про визнання права користування земельною ділянкою.

Суддя Хмельницького міськрайонного суду
Ю. П. Фурик.

Постановою Господарського суду м. Києва від 25.11.2008 по справі № 44/417-б підприємство «Інформаційні видання Тендерної палати України» (03127, м. Київ, просп. 40-річчя Жовтня, б. 120, корп. 1, ЄДРПОУ 33691939) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором ПП «Меридіан-Київ».

Претензії кредиторів приймаються за адресою: 03115, м. Київ, п/в 115, а/с 72.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 28/336-б від 09.12.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Мажорбау» (код ЄДРПОУ 34616412, 01042, м. Київ, вул. І. Кудрі, буд. 37-А) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по даній справі призначено ТОВ «Промторгресурс», 04112, м. Київ, вул. О. Теліги, буд. 9, к. 31, код ЄДРПОУ 33599339, тел. 8 (050) 772-63-08.

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/487-б від 20.11.2008 р. ТОВ «Медпенд» (03148, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3, код ЄДРПОУ 32938005) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченка В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12. кв. 199.

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 01.12.2008 р. по справі №Б-24/175-08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "СКТЕЛ" (61022, м. Харків, проспект Правди, буд. 10, офіс 31, п/р 26002206943300 в АКІБ "Укрсіббанк", МФО 351005; код ЄДРПОУ 33703083) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліцензія серія АВ № 307381 від 04.04.2007 р. адреса: 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40, для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

ТОВ «Дизайн-Принт» повідомляє про вихід із складу засновників товариства Бровченко-Спіцину С. В.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 01.12.2008 р. по справі № Б-24/174-08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіоорганізація" Донбастелесупутник" (62490, Харківська обл., Харківський р-н, с. Комунар, вул. 9-ої П'ятирічки, буд. 49; п/р 26005166277500 в АКІБ "Укрсіббанк", МФО 351005; код ЄДРПОУ 30206047) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліц. серія АВ № 307381 від 04.04.2007 р. адреса: 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40, для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська. 9).

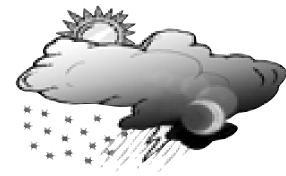
Львівський окружний адміністративний суд повідомляє відповідачів ТзОВ «Аргус Компані ЛТД» та ТзОВ «Профліга», що на 15:30 год. 19 грудня 2008 року призначено до судового розгляду адміністративну справу № 2а-1709/08 за позовом ДПІ у Франківському районі м. Львова до ТоЗВ «Профліга» та ТзОВ «Аргус Компані ЛТД» про визнання недійсним господарського зобов'язання.

Розгляд справи відбудеться у залі судових засідань № 3 Львівського окружного адміністративного суду за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2 (1-й поверх).

В разі неявки відповідача справа розглядатиметься у його відсутності за наявними у матеріалах справи доказами.

КУРІНЬ

№ 239 (4489) СУБОТА, 13 ГРУДНЯ 2008

14 грудня малохмарна погода. Без опадів. У більшості північних областей та в районі Карпат на дорогах подекуди ожеледиця. Вітер південно–східний, 5—10 м/с, у західній та південній частині окремі пориви 15—18 м/с. Температура вночі — 3—8° морозу, у східній частині, Приазов`ї та в Карпатах місцями — 11—13° морозу, на півдні Криму — 0—5° тепла; вдень — від 2° тепла до 3° морозу, на Закарпатті та в Криму — 2—7° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ГРУДНЯ

❐ 1574. Помер Селім II Мест, султан Османської імперії, син Сулеймана II і Роксолани. ❐ 1873. Народився російський поет, основоположник символізму Валерій Брюсов. Написав також історичні романи «Вогненний ангел» та «Олтар перемоги». ❐ 1893. Народився український письменник Микола Хвильовий (роман «Вальдшнепи», полемічний трактат «Україна чи Малоросія?» та ін.). ❐ 1918. У Києві спалахнуло повстання проти гетьманської влади. До міста вступили частини Директорії. ❐ 1920. У Гаазі Ліга націй утворила Міжнародний суд. ❐ 1943. Черкаси визволено від німецько-фашистської окупації. ❐ 2003. В Одесі відкрито Палац господарського правосуддя.

Запоріжжя жартує і сміється...

Ім'я поета–сатирика, потомственого запорожця Петра Ребра добре відоме шанувальникам українського гумору. В літературі він працює понад піввіку. В його п'ятитомнику «Вибрані твори», який побачив світ нещодавно, сатира і гумор складають три книги.

Свого часу «Голос України» широко представляв гумористичну серію цього письменника «Козацькі жарти» (в 12 книгах). Презентували ми і альманах «Веселий курінь» (нині це журнал «Весела Січ»), засновником і головним редактором якого є П. Ребро. Саме після появи названих видань незабутній Олесь Гончар писав: «Подумалось: якщо серед цього хаосу й гіперінфляції Запоріжжя ще жартує й сміється, то, мабуть, не все пропало. Ще житиме Україна!»

Поета пошановано багатьма літературними преміями: імені С. Руданського, імені І. Нечуя-Левицького, імені Остапа Вишні, імені П. Тичини, імені П. Сагайдачного, імені С. Олійника, імені М. Нагнибіди та ін. Та найдорожча «премія» письменника — це, звичайно, любов читачів і прихильність... критиків.

Найсвіжіша книга П. Ребра «Майдан Усмішки», яку дехто з критиків вже охрестив сміходеркою, повністю присвячена нашому розпрекрасному сьогоденню. Особливо небайдужий письменник до «бурхливої» діяльності можновладців та законотворців. Їх «Петрів батіг» шмагає напрочуд дошкульно. Але хіба вони того не заслужили?

Рік за роком

— Забивають людям баки! —
Каже жінці чоловік. —
Рік Собаки! Рік Собаки!
Та у нас він цілий вік.
День у день газети пишуть
(Як набридло це меню!)
То про Мавпу, то про Мишу,
То, даруйте, про Свиню.
Це торочать щохвилини,
Ніби всі перепились.
А, до речі, рік Людини
Ми побачимо колись?

Як знищити жуків

Гриць знайомиться із дачею
І питає свояка:
— Диво дивне! Щось не бачу я
В тебе жодного жука!
— Я борюся з «колорадами»,
І успішно, як ніде:
Я для них вмикаю радіо,
Коли сесія іде.
— Ну і де ж вони діваються?
Чи хапає їх удар?
— Миттю в землю зариваються,
Щоб не чути цей базар!

Лампочка

(Байка)

Хвалилась Лампочка на стелі:
— Я головна у цій оселі!
Це резиденція моя!
Тут навіть сонце заміняю я!
Якби не я, всі в темряві сиділи б
І не пили й не їли б!
Я тут господар, повелитель, нач...
І враз погасла: клацнув Вимикач
(Набридли теревені ці Бабуні).

* * *

Коли хтось на золоченій трибуні
Себе у груди б'є,
Накази роздає,
Повторюючи: — Я наполягаю!
Я це не потерплю! Я вимагаю! —
Давайте скажемо:
«Ей, хлопче, менше скач,
Не забувай: є в тебе Вимикач!
Дивись, щоб не прийшлося
розпускати нюні:
Народ крутіший від Бабуні!»

Петро РЕБРО.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Скорочення кадрів — спроба покращити роботу без хороших спеціалістів.***

☞ ***Без проблем нема розвитку, без них і кінця світу не дідеже.***

☞ ***Мудрий народ деспота зазвичай хвалить, демократа гудить, правда, у присутності тирана.***

☞ ***Бізнес у політиці — продажність позицій і «позиціонерів», і опозиціонерів.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Вірна прикмета

Відновлення коаліції у Верховній Раді прогнозує теплу зиму та ранню весну.

Гілки-сучки

Чим більше гілок влади, тим більше сучків на голови народу!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Порівняльний аналіз

Програми у партій — одна за другу краща, самі партії — одна за другу гірша.

Комерція і Гамлет

Бути чи не бути — залежить від котировки валют.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

Сію-вію...

Ігор Зварич, голова Львівського апеляційного адміністративного суду (пояснення, звідки у нього з'явився мішок грошей — мільйон доларів):

— Назбиралося те, що від червня «засівали» за українською традицією в кабінеті нового приміщення суду.

Від чергового:

— Хто б мене так «засіяв»?!.

Не до жиру...

Рінат Ахметов, президент футбольного клубу «Шахтар» (про те, що потрібно скорочувати витрати на утримання клубу):

— Коли жирок зрізатимемо, головне — ребра не зачепити.

Від чергового:

— Ребра треба залишити для битки!

Краще не хворійте

Кирило Куликов, НУ—НС:

— Президент має стати одним з найважливіших стабілізуючих факторів. І що значить президент не прийде в парламент? Якщо я хворію на грип, то можу, звичайно, не йти до лікаря, але це не найрозумніший вчинок.

Від чергового:

— Розумний вчинок — це коли лікар приходить до грипозних у парламент і каже: «Ви самі видужаєте чи виписати стабілізуючий фактор?»

Заява

Василь Кисельов, Партія регіонів:

— Ми заявляємо про те, що лишаємося в опозиції. Цим ми повністю знімаємо з себе відповідальність за те, що відбувається в країні.

Від чергового:

— Ну от, спершу знімали шапки, а тепер — відповідальність...

Огидний сон

Сергій Терьохін, БЮТ:

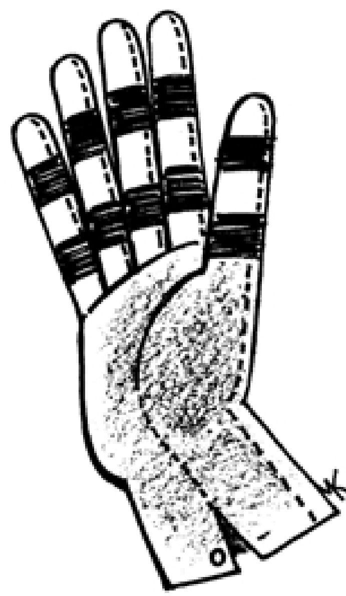
— Чому від огидної політики НБУ на валютному ринку постраждали тільки вкладники?

Від чергового:

— Ну чому ж, Стельмах теж постраждав: йому приснився сон, що він уже не глава Нацбанку.

За задоволення треба платити

Віталій Ярема, начальник Головного управління МВС України в місті Києві:

— Коли ви їдете по вулиці, бачите, що стоять повії на вулицях, я впевнений як начальник главку, що без міліції там не обходиться.

Від чергового:

— Обходиться, тільки дуже й дуже дорого.

Нудно

Володимир Марченко, Прогресивна соціалістична партія (ПСПУ), про голосування за главу парламенту:

— Особисто мене від цього голосування комуністів так знудило, що, вибачте, довелось вирвати в унітаз.

Від чергового:

— А Наталя ж Михайлівна попереджала: не треба комуністів запивати пивом...

Базікало — знахідка для шпигунів

Анатолій Гриценко, НУ—НС (про збройовий скандал):

— Коновалюк — це базікало і клоун з язиком без кісток, який спочатку говорить, а потім думає.

Від чергового:

— От саме тому він так швидко в мирний час і став полковником...

Мал. Михайла САЧКА, Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3283

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053